

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 120 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegrafului Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor

un fir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Să fim exaltați?

Una din caracteristicile fundamentale ale epocii de după război este, dacă mi-e permis un cuvânt derivat, exaltaționismul. În toate domeniile de viață locul măsurii, al echilibrului și al dreptei judecăți, l-a luat exagerarea, exclusivismul, agresivitatea și fanatismul.

Să luăm viața politică. Cine a văzut vre-un orator politic care să nu se agite, să nu se bată în piept, să nu exagereze calitățile partidului propriu și defectele celui străin, să nu prezinte lucrurile așa fel încât să lase impresia la ascultători că nimic nu e mai sfânt, mai important, mai de folos în lume decât să mori ca martir pentru partidul său?

În domeniul școlar, ca să nu vorbim de extremismul reformelor ce s'au succedat la intervale foarte scurte, toată lumea a fost cuprinsă de furia intelectualizării, ca singura cale spre fericire.

În privința economică toată lumea a voit să se îmbogățească accelerat, nemai văzând și nemai având vreme pentru nimic altceva.

În sfârșit oriunde te-ai uita, în presă, în literatură, nu vezi decât atitudini radicale, de dreapta

sau de stânga, luptând să scoată lumea din țafâniele ei prin mijloace cât mai rapide, cât mai violente. Toți sânt exaltați, toți sânt fanatici, toți sânt agresivi cu celelalte puncte de vedere, nimenea nu vede decât dreptatea lui și se sufocă de indignare că pot exista oameni cari nu văd cum văd ei.

Printre toate acestea însă își face loc treptat și un exaltaționism religios. Mai mult la periferiile orașelor, dar suficient de mult și la sate. Părți mai mici sau mai mari din aproape fiecare sat sânt cuprinse de febra exaltării religioase, exercitând o influență în direcția urcării de temperatură în întreg satul. E bine sau e rău acest lucru? Eu cred că nu e bine.

Fără îndoială, misiunea și convingerea noastră ne cere să luptăm împotriva indiferentismului religios în fiecare moment. E chemarea noastră să descoperim oamenii, pe cât posibil, în treaga învățătură a Sf. Scripturi și a Sf. Tradiții și să insistăm neîntrerupt ca gândul lor să fie ațintit cât se poate mai des la Dumnezeu orice ar lucra.

Dar e greșit a cred ecă un suflet pios, o gândire ațintită frecvent la voia lui Dumnezeu, trebuie să fie numai decât aprinsă de fla-

cările fanatismului și ale unilateralității, că trebuie să-și dea o valoare exagerată și să privească dela înălțime pe ceilalți; că trebuie să respingă toate formele anterioare ale vieții religioase și să creeze el altele mai bune. Exaltații se provoacă mereu la o experiență religioasă, la un contact nemijlocit al lor cu Dumnezeu, ceea ce li-ar da dreptul să se raporte la toate cele ce nu vin din lăuntrul lor cu indiferență, ba chiar cu dușmănie și să caute să impună în toate, în chip violent, ceea ce le dictează internul lor. Dar nu însemnează aceasta cel mai deplin individualism și nu duce la totala anarhie? Chestiunea aceasta a experienței nemijlocite a lui Dumnezeu de către individ va trebui să fie în curând desbătută încăodată de biserică în toată amploarea ei, ca vechile hotărâri față de exagerările mistice din trecut să fie readuse în actualitate. Va trebui să se stabilească mai deaproape dacă și în ce condiții poate fi Dumnezeu trăit, căci e revoltător să auzi pe toate căile, pe unul și pe altul, că îl are pe Dumnezeu, în vreme ce poate nu e altceva în el decât o svăcnire mai rapidă a sângelui și o tensiune mai mare a nervilor.

Va trebui să ni se reamin-

tească cel puțin că adevărata simțire a lui Dumnezeu și adevărata convingere despre apropierea lui, se prezintă mai degrabă ca liniște neturburată de vânturile trecătoare ale vieții și ale purtării altora, ca privire adâncă și durabilă în tainele lucrurilor din jur, ca purtare calmă și blândă, în tot ce facem, ca înțelegere largă și iertătoare și a celor buni, și a celor răi. Spiritul de toleranță care e o notă a bisericii ortodoxe și a poporului nostru nu e ceva negativ, lipsa de putere combativă și de afirmare, ci e tocmai expresia acelei convingeri adânci și liniștite, acelei înțelegeri largi și iertătoare, care nu condamnă la repezeală, ci știe că Dumnezeu în marea lui bunătate poate că va ierta și pe acela care nouă ni se pare de neiertat, că în oricare om sânt puteri bune pe care poate noi nu le vedem, căci nu orice putere sufletească se manifestă în afară, că dacă un om e rău față de noi, e din vina noastră cari nu-i arătăm destulă iubire, și alte multe câte mai știe omul bun pentru justificarea și îndreptarea celui rău.

Să mai amintim de încheiere un lucru. Dacă neamul nostru și-a păstrat echilibrul sufletesc în mijlocul atâtor necazuri care i-au fost hărăzite de soartă, și dacă

Problema orașelor din Transilvania

în lumina recensământului din 1930

De I. LUPAȘ

I

La sfârșitul anului 1930, s'a făcut cel dintâi recensământ integral al populației din cuprinsul României. Lucrarea aceasta, bine organizată, a fost dusă la îndeplinire cu ajutorul unui număr de 29.399 de recensori, dintre cari 10.000 recrutați din sânul minorităților etnice, sau în procente 68,8 recensori români și 31,2% recensori minoritari.

Datele culese din toate orașele și satele României întregite se găsesc centralizate la direcțiunea recensământului în capitala țării, așteptând să fie prelucrate și date publicității ca o icoană reală a situației actuale. Până în timpul de față au apărut numai datele sumare pe județe, plăși,

orașe într-o broșură intitulată *Populațiunea actuală a României*, tipărită la București cu prilejul întrunirii conferinței interparlamentare. Din tabloul rezumativ dela sfârșitul acestei broșuri știm că populațiunea celor mai mari orașe ciscarpatine a sporit considerabil în ultimele două decenii, având în timpul de față Clujul cu 96.569 locuitori, Timișoara cu 91.866, Oradea cu 82.355, Aradul cu 77.225, Brașovul cu 56.234, Sibiuul cu 48.013, Târgul Mureș cu 38.116, ș. a. m. d. Nu cunoaștem încă proporție repartizării etnice a populației urbane, întrucât datele referitoare, fiind în studiu, urmează să se publice mai târziu. Aceasta nu poate însă constitui un motiv de a ne desinteresa de importanța și deficiența problemă a orașelor din patria noastră, îndeosebi de soarta celor din Transilvania și Banat, a căror situație evident nu s'a putut transforma în mod radical în ultimul

deceniu. Considerațiuni de ordin istoric ne vor ajuta să înțelegem mai bine atât situația lor actuală, cât și direcția spre care par ele menite a evolua în viitor. Și cu privire la soarta acestor orașe, ca și în alte chestiuni, în care legătura trecutului cu viitorul poate oferi cheia necesară unei pătrunderi mai adânci în tainele evoluției istorice, e bine să reamintim sfatul înțeleptului Miron Costin, care ne îndeamnă «a ispiți scripturile» și a ne silii ca: «Cu acele trecute vremi să pricepem cele viitoare».

II

Împrejurările istorice, în care s'a dezvoltat poporul român de-alungul veacurilor, au făcut ca el să rămână în majoritate covârșitoare un popor de rurali. La întemeierea și organizarea așezărilor urbane au început a contribui în țările române, încă din secolul al XIII-lea, elemente de colonizație germană, cum s'a întâmplat

de altfel și în Ungaria, Cehoslovacia, Polonia și Rusia. În provinciile din sudul și răsăritul Carpaților aceste elemente urbane au sporit repede cu aportul populației autohtone astfel, încât orașele muntene și cele moldovene, fără a se fi putut ridica la importanța politică și culturală atinsă în cursul secolelor XIV-XVI de către cele săsești din Transilvania, au putut să aibă un aspect din ce în ce mai românesc.

Sășii din Transilvania au reușit însă a-și îngrădi viața lor orașenească, prin diplome emanate dela regii Ungariei, precum și dela cei mai însemnați dintre Domnii Munteniei și ai Moldovei, cu astfel de privilegii de ordin comercial și administrativ politic, care au împiedecat secole de-a rândul penetrațiunea elementelor românești sau de alt neam între zidurile lor. Caracteristic este în privința aceasta trecutul orașului Brașov, care, fiind

și-l păstrează și azi când îl asmut atâția demagogi înfierbântați la acte nesocotite, aceasta se datorește numai acelui fond puternic de calmitate, de judecată largă, de anumite convingeri cu adâncimi infinite. Dacă nu vrem cu orice preț să-l scoatem din țânțani, să nu-l mai exaltăm. Nici măcar într-o direcție care ni se pare bună; căci omul exaltat nu stă durabil în nici o poziție.

Diorates.

Congresul național bisericesc

Conform art. 10 și 12 din statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române, congresul național bisericesc este convocat, în sesiune ordinară, pe ziua de 14 Octombrie 1932 ora 11 dim.

Congresul se începe prin serviciu religios în catedrala patriarhiei, după care urmează ședința de deschidere în palatul camerei deputaților, procedându-se la constituire și la ținerea ședințelor potrivit ordinei de zi și în conformitate cu regulamentul congresului.

Patriarhia, aducând acestea la cunoștința membrilor congresului, îi invită să binevoiască a lua parte la lucrări, punând toată înțelepciunea, râvna și puterea lor de muncă întru rezolvarea problemelor ce revin în competența acestui înalt for, potrivit prevederilor legii.

Sfințire de drapel. Duminecă, în 25 Septembrie, s'a făcut în catedrala mitropoliei noastre sfințirea drapelului societății de ajutor reciproc „Expresul” a funcționarilor dela c. f. r. filiala Sibiu. A fost o înălțătoare manifestare, la care au participat numeroase steaguri de-ale filialelor „Expresul” din întreaga țară. După sf. liturghie a urmat actul sfințirii săvârșite de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, asistat de numeroși preoți. Cuvinte frumoase și arhierescă binecuvântare a adresat înaltul prelat către membrii societății. A urmat o masă la Unicum, ear seara o reprezentare teatrală în acelas local.

mereu avizat la sprijinul Domnilor și boierilor din Țara românească, nu putea să aibă atitudine permanent ostilă și respingătoare față de încercările elementului românesc de a pătrunde într'însul. Dovadă că a și pătruns încă din secolele XIV—XV imprimându-i pecetea unui centru de viață și cultură românească, cum a devenit mai ales în a 2-a jumătate a secolului al XVI-lea prin activitatea desfășurată acolo de diaconul Coresi și de luminații preoții brașoveni, între cari cel mai învățat pare a fi fost profopopul Mihai, cel ce a ostenit și reușit la 1597 să procure mijloacele necesare pentru o construcție de peatră pe seama vechii școale românești dela biserica Sf. Nicolae din Brașov.

Cu toate acestea, pela începutul secolului al XVIII-lea, când Domnul Țării românești, Constantin Brâncoveanu, cumpărase două case mici — una în Șchei, alta în Brașovul vechi,

Educația religioasă

Conferența creștinismului practic din Stockholm din anul 1925 a destinat câteva zile problemei educației religioase, care nu mai este o problemă locală, ci universală, ocupând primul loc între preocupările de actualitate în toate bisericile și în toate țările civilizate de azi. Popoarele și-au dat seamă că fără educație religioasă, generațiile de azi și cele viitoare nu mai pot fi capabile de progres, nici să păstreze bunurile spirituale, moștenite dela înaintași.

Am văzut mai târziu că în Apus programul de idei, stabilit la Stockholm n'a rămas literă moartă. În America am cunoscut acum trei ani un institut superior pe lângă universitatea Yale cu membri din toată lumea, cu publicații în chestia predării religiei în școală. Profesori, teologi, sociologi, pedagogi, filantropiști etc. s'au angajat să studieze sistemele de învățământ religios, avantajele și dezavantajele lor, cu scop de a introduce sistemul cel mai bun al religiei. Cercetând scrierile Institutului, mi-am formulat următoarele concluzii: 1. A fost greșit sistemul catolic de catehizare, în care centrul învățământului religios este considerat: Dogma.

2. A fost greșit sistemul protestant, care pune în centrul învățământului religios: Sf. Scriptură.

3. Mi s'a părut corect ceea ce susține direcția nouă că centrul învățământului religios nu e nici Dogma, nici Scriptura, ci copilul, elevul. Mi s'a părut corect că *instrucția* nu e totul în educația religioasă, nici esențialul. Ci crearea unui mediu corăspunzător, în care să se poată desvolta caracter religios moral în elevi. Un mediu în care să se practice viața virtuoasă creștină. Un mediu în care *autoritatea externă* să exercite o influență hotărâtoare, până când elevul se va putea dispensa

— a întâmpinat împotrivire din partea conducătorilor sași, cărora fu nevoit să le scrie în repetate rânduri «de vreme ce a cunoscut, că ar fi tângind și ar fi bănuind căci le-a cumpărat», cum se exprima el într-o scrisoare dela 6 Decembrie 1708. Dar — continuă Brâncoveanu cu potolită muștrare — «nu sântem numai noi cumpărători de case acolea în Brașov, ci încă de mai 'nainte, după 'n zilele lu Matei Vodă, bogați de cești de țară boiari au cumpărat, precum se și vede, că până astăzi țin și stăpânesc și nici cât n'au fost opriți. Las că negustori, fel de fel, greci, sârbi au cumpărat și cumpără totdeauna. Dar pe noi, cum ne osăbiți Dvoastră? Și ați pus în socoteală, ca să nu ne îngăduiți? Care lucru n'am fi gândit nici decum, ci încă socoteam, de vor avea vrennii opreală a cumpăra, iară pentru noi, necum să ziceți ceva, ci încă să vă fie dvoastră cu părere

de această autoritate și se va orienta după îndemnul conștiinței proprii, luminate și active. Mi s'a părut corectă cerința direcției noi, de a încadra pe elev în biserica vie, ca parte constitutivă a familiei lui Dumnezeu aici pe pământ.

Direcția nouă nu este protivnică confesionalismului, și e în contra interconfesionalismului. Și copilul e tradiționalist. Obiceiurile religioase ale părinților sânt legi pentru el. Merge cu părinții săi la aceeași biserică, se închină în formele uzitate. *Direcția nouă* crede că confesionalismul, nobil înțeles, nu este pricină de dispreț pentru cei de altă credință. *Direcția nouă* crede că fiecare popor își are particularitățile sale religioase, la care ține cu îndărmire. Iar aceasta constituie una din gloriile eterne ale creștinismului, care nu este uniformitatea, ci unitatea spirituală în diversitatea formelor.

Direcția nouă susține că educația religioasă nu e identică cu instrucția religioasă. Ci e mai adâncă și mai largă. Educația religioasă invoalvă în sine viziunea lui Dumnezeu în toate lucrurile, lumina lui Hristos în tot ceea ce se vede și o anume mentalitate în toate actele omenești.

Educația religioasă e înainte de toate o atitudine de reverință, o lucrare a credinței, o intuiție și o proporție a înțelepciunii în tot ce interesează viața și ce e obiect al instrucției. Și astfel de spirit se stărnește în elev prin atitudine, influențe și îndemn și prin exemplu mai mult decât prin lecție. Școala e unul dintre factorii educației, ci nu e singurul factor. Alt factor e familia și mediul în care trăiește copilul.

Direcția nouă a indicat și ideile călăuzitoare pentru alcătuirea manualelor de religie. Și serviciile religioase, indispensabile sufletului copilăresc și misiunea internă în școală ca un câmp de experimentare și de aplicare a noilor principii de educație religioasă.

bună. Mai vârtos că de am cumpărat acele case, nu știu să se fie făcând dvoastră nici o păgăbire, că noi în casele acelea nu doară că vom să punem să se vândă au niscai vinuri, au să se lucreze alte meșteșuguri (că din mila lui Dumnezeu cu aceea hrană nu ne hrănim) fără cât având prin multe locuri case, ni-au poftit inima ca să avem și acolo niște căscioare, să se afle și câteodată să fie și pentru odihna oamenilor noștri, ce trimitem cu trebi și s'ar fi căzut nicidecât despre partea dvoastră bănueli să nu auzim pentru aceasta; că ce mare lucru iaste? Mai vârtos că noi pe dvoastră în multă dragoste să avem... și oamenii d-voastră orce li-ar trebui și ar pofti din țara noastră a cumpăra, au vii, au case, au niscai bucate, neopriți sânt; dar dvoastră a ne opri și a nu ne îngădui să ținem acele case, din ce pogoară și ce este pricina, poftim pe d-voastră un răspuns să

Precum în păstorire nu mai putem rămânea la plugul de lemn al înaintașilor, tot astfel pe terenul catehizației trebuie să ținem seamă de rezultatele, la care a ajuns știința, prin efortul comun din veac în veac al experților de pretutindenea.

Tr. Scorobef.

Cercul de studii social-creștine

În zilele de 25—26 Sept. cor. s'a ținut la Schitul Păltiniș a doua întrunire a membrilor „Cercului de studii social-creștine”, cu care ocazie s'au discutat și stabilit statutele și s'a precizat activitatea din viitorul apropiat.

Intrunirea a fost prezidată de Inalt Prea Sfinția Sa mitropolitul Nicolae. Prin discuții interesante la cari au participat pe lângă Inalt Prea Sfinția Sa, mai ales dnii profesori universitari Stefan Bogdan, Victor Stanciu, Domițian Spănu, s'a conturat și mai mult că „Cercul de studii social-creștine” stă în afară și mai presus de orice politică de partid; că nu este organ al Bisericii, ci numai o asociație de personalități creștine ce se dedică studiului problemelor sociale în lumina creștinismului, pentru a aduce puțină clarificare și spirit creștin în opinia publică și în cercurile conducătoare.

Cele dintâi manifestări publice ale Cercului vor avea loc în curând în Sibiu sub forma unei serii de conferințe social-creștine, ținute de personalități distinse din toate părțile țării. Înainte de toate va ținea o conferință programatică însuși președintele Cercului, Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae. Toate conferințele se vor țipări în mii de exemplare, asemenea se va înființa o bibliotecă științifică a Cercului pentru problemele sociale.

Se leagă mai nădejdi de activitatea acestui organ creștin, creat din inițiativa și din râvna înaltului nostru ierarh.

Episcop sărbătorit. P. S Sa episcopul săsesc Dr. *Frideric Teutsch* dela Sibiu, împlinind, în 16 Septembrie a. c., 80 de ani ai vieții, a fost sărbătorit de credincioșii săi, cari i-au adus, și la această ocazie, vii felicitări.

M. Sa Regele a distins pe cel ajuns la vârsta de patriarh, acordându-i ordinul „Pentru Merit”.

Dorim și din partea bisericii ortodoxe prea veneratului conducător al bisericii săsești mulți ani, în deplină putere sufletească și corporală, spre folosul acestei biserici și la patriei noastre comune.

avem. Și cu aceasta sfârșind, mila lui Dumnezeu să fie cu d-voastră purtarea...»

Dacă un principe destoinic și influent ca Brâncoveanu, stăpân al unor îninse moșii în sudul Transilvaniei și ctitor al bisericilor dela Ocna-Sibiului, dela Sâmbăta de sus și dela Făgăraș, întâmpina astfel de rezistență din partea magistratului brașovean, ne putem imagina, cât de anevoale putea să pătrundă elementul românesc în acest oraș, pentru care era totuș o condițiune de existență și de înflorire tocmai imediată și buna lui vecinătate cu Țara Românească.

Pentru exclusivismul citadin al sașilor nu este mai puțin grăitor nici cazul celuilalt centru politic, economic și cultural dela granița sudică a Transilvaniei, cazul orașului Sibiu. Acesta, situat în mijlocul unei străvechi populații românești cu pronunțate aptitudini spre progres, a fost

Nr. 7089-1932 Ep.

Concurs

Pentru conferirea a trei burse de câte Lei 2000 (douămii) fiecare, din fondul cultural Alexandru Lebu, se publică concurs.

Pot concura la aceste burse numai elevii ai școalelor ortodoxe de cântăreți din Mitropolia ortodoxă a Ardealului.

Concurenții vor înainta până la 1 Noembrie a. c. cererile lor Consiliului arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, anexând următoarele acte:

1. Certificat eliberat de direcțiunea școlii de cântăreți unde studiază, dovedind înscrierea pe anul școlar 1932-33,

2. Certificat despre starea materială a concurentului.

Sibiu, din ședința secțiunilor unite a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 20 Septembrie 1932.

Consiliul arhiepiscopesc.

Datoria predicatorului

Nu se poate spune că preoțimea noastră nu predică. Credincioșii sânt setoși de învățură religioasă. Cu toate acestea predica nu-și ajunge scopul. Cunoșc biserici la țară, cercetate de credincioși, în care se predică rar și biserici aproape goale, în care se predică regulat.

Nu se poate spune că predica umple biserica, iar lipsa predicii explică enigma bisericilor goale.

Cu toate acestea predica e necesară în aceste zile de confuzie morală și intelectuală.

Predica constatătoare din platitudini, fără studiu și fără pregătire serioasă, este o plagă.

De aceea stăruim din răspuneri a cere să ținem predici serioase, studiate și cu uncțiune divină. Marele predicator catolic, Bossuet scrie: «Celce ar da dela prestol pâne nebinecuvântată, comite un păcat înfiorător; tot astfel celce dela amvon n'ar propovedui *cuvântul* lui Dumnezeu, ci speculațiile și indoelile proprii

săvârșește un sacrilegiu». Un avertisment serios!

Căci preotul predicator n'are să vestească păreri sale, judecățile, sale ci adevărul Bisericii, primit dela Isus Hristos și cuprins în doctrina bisericii.

În științele profane sânt experți, cari în câteva lecții expun adevărurile fundamentale ale respectivei științe. Tot astfel ar trebui să facem și în predică: să expunem adevărurile religiei noastre, ca oamenii să le cunoască și să știe pentru ce ținem la credința strămoșească.

Dar scopul predicii nu este numai expunerea adevărului de a îndruma sufletele spre viață eternă ci de a-i întoarce pe aceia, care au rătăcit dela calea vieții, iar pe ceice umblă pe această cale să-i ajutăm ca să progreseze spre o mai mare desăvârșire.

Persoana, care ascultă predica, este poate o mamă, care vine cu copilul său la biserică, în speranța că va auzi ceva ce va determina să cunoască pe Dumnezeu, sau soția unui bărbat fără suflet care vrea să-l întoarcă la Dumnezeu.

Preotul predicator trebuie astfel să expună credința în Dumnezeu, încât să stârnească simțământul pocăinții și să proclame puterea lui Isus de a mântui pe păcătoși, făcând buni pe cei răi, și pe cei buni să fie și mai buni.

Cuvântul lui Dumnezeu și Sf. Taine ne vindecă de cele două defecte ale firii omenești, de ignoranță și de slăbiciune, prin instrucție și prin întărire.

Influența predicii în zilele noastre atârână de autoritatea instrucției. Preotul nu se poate mulțumi cu afirmațiuni, ci argumentând tot ceea ce afirmă. Și mai ales făcându-se pildă bună, căci și Mântuitorul *făcea ceea ce învăța*, cum spune la Faptele Apostolilor: Cuvântul cel dintâi (tratatul-evangelic dela Luca) a fost despre ceea ce a *săvârșit* și a învățat Isus. Tr. S.

Asociațiunea culturală la Deva

Fruntașii români ai orașelului cu nume dacic, așezat pe malul stâng al Murășului, au făcut cu prilejul serbărilor „Astrei”, cea mai caldă primire celor veniți în mijlocul lor ca vrednici apostoli ai culturii românești.

Deva, înveșmântată de sărbătoare, cu flori, verdeață și flamuri, era ca o grădină fermecată, unde s'au întrunit mulțimea de țărani în haină albă, aduși de sfatul preoțimii lor, și numeroși alți oaspeți, sosiți din apropiere și depărtări.

La aceste serbări a luat parte și I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, membru în Comitetul central. A sosit în Deva la ora 8³⁰ și a fost întâmpinat la biserica ortodoxă de toate autoritățile civile și militare, în frunte cu dl ministru al instrucției și cultelor D. Gusti, Voicu Nițescu ministrul agriculturii, fostul ministru Dr. Aurel Vlad, vicepreședintele „Astrei” Dr. Gh. Preda, Dr. E. Atirescu prefectul județului, precum și elevii școlilor și un foarte numeros public. În ușa bisericii preoțimea l-a întâmpinat cu sfânta Evanghelie și Cruce. Întrând în biserică I. P. S. Sa a slujit sfânta liturghie asistat de protopopii: Dr. V. Bologa, Iosif Morariu, Virgil Nistor consilier arhiepiscopesc, I. Duma, Dr. V. Oană, I. Indreiu, I. Josan, I. Moța, preoții: G. Popovici, N. Duma, Sebastian Ciocan și diaconii I. Dinu și E. Oprean. În decursul liturghiei s'a hirotesit întru protopresbiter onorar preot Ioan Mota, administrator protopopesc, Orăștie, și a hirotonit întru presbiter pe diaconul Eusebiu Oprean, ales și întărit în Petrila Lunca de jos.

La finea sfintei liturghii I. P. S. Sa a ținut o impresionantă predică arătând legătura între credință și cultură și ce a însemnat Mântuitorul și evanghelia Lui pentru viața, cultura și sfericirea oamenilor. A arătat că adevărata viață stă în legătura strânsă cu Dumnezeu și trimisul Lui, Isus Hristos Mântuitorul, a arătat sensul adevăratei vieți: „Eu sânt calea, adevărul și viața”, Evanghelia creștină trebuie să pregătească sufletele, să formeze caractere creștine, de care mai mult se simte nevoia azi, pentru a putea pune temelia edificiului culturalei noastre naționale. Cu binecuvântarea bisericii s'a pus temelia Astrei de mitropolitul Șaguna și s'a început și praznicul cultural de azi, acest praznic al lumii sufletelor, și astfel s'a împletit această superioară sinteză între credință și cultură și viață.

De încheiere a implorat Cerul să trimită binecuvântarea asupra lucrărilor congresului.

I. P. S. Sa a luat parte la ședința de deschidere, a salutat Congresul, stăruind pentru rămânerea sediului la Sibiu, apoi la banchet unde a vorbit pentru Suveran, și a luat parte la conductul etnografic, apoi seara s'a întors la reședința Sa.

În ziua a doua s'a desfășurat discuție lungă asupra raportului general al comitetului, lămurindu-se aproape toate chestiunile în legătură cu activitatea sa de până acum.

În locul dlui președinte Vasile Goldiș, căruia i s'a adus în mod unanim cea mai sinceră recunoștință și a cărui demisie era irevocabilă, adunarea generală alege de președinte al Asociațiunii pe dl profesor Iuliu Moldovan, care în alese cuvinte mulțumește pentru onoarea ce i se face și promite să conducă Asociația în spiritul vechei tradiții, solicitând concursul bisericii.

AVIZ

La școala de cântăreți din Sibiu sânt vacante 40 locuri în anul prim. Se invită On. oficii parohiale și protopopești să îndemne credincioșii și trimită fiii lor la această școală în condițiile arătate prin Circulara No. 5486 din 5 Iulie a. c. publicată în organul oficial.

Sibiu, din ședința bisericească ținută la 13 Septembrie 1932.

Consiliul arhiepiscopesc.

Biserică nouă ortodoxă în Timișoara.

În luna August a. c. s'a început construcția unei biserici militare ortodoxe, în parcul spitalului militar din Timișoara-Cetate. Biserica va servi atât nevoilor sufletești ale credincioșilor militari, cât și celor ale credincioșilor civili. Se speră cu tărie, că în vara anului 1933 lucrările vor fi terminate. Rămâne ca, după marile sacrificii făcute până în prezent de garnizoană, înzestrarea bisericii cu sfintele obiecte necesare pentru oficierea serviciilor religioase să se facă și prin contribuirea generoasă a credincioșilor. Garnizoana face apel la toți drept credincioșii, să contribuie la înzestrarea bisericii, donând după dorință, unul sau mai multe din obiectele necesare: vestminte, icoane, cărți, șfeșnice etc., la Comenduirea Pieței, Timișoara, pe adresa Șefului religios, care va confirma, în scris, primirea.

în stare a se împotrivi până la începutul secolului al XIX-lea necontenitelor încercări ale acestei populațiuni de a pătrunde între zidurile lui. Când izbutise între anii 1733-37 episcopul Inochentie Micu-Klein, originar din apropiata comună Sadu, să pună stăpânire asupra unui imobil, pe care i-l dăruise în Maierii Sibiului baroneasa Ana Maria de Hochberg, sașii s'au alarmat de groază că li s'ar stirbi așa zisa: «puritate națională» prin această posesiune valahă și n'au lipsit a opune vâldicului rezistență continuă, până când acesta s'a văzut constrâns, în cele din urmă, să-și vândă imobilul pentru suma de 200 fiorini.

Mai stăruitor a fost însă episcopul ortodox Vasile Moga, care cumpărând la 1819 dela fostul guvernator al Transilvaniei, contele Gheorghe Bánffy, o casă în Strada Cisnădiei, azi Strada Regina Maria cu suma de 36.000 fiorini pentru trebuințele epi-

scopiei și ale seminarului, nu s'a lăsat învins de împotrivirea sașilor, cari încercară toate mijloacele spre a strica târgul, chiar după ce contractul fusese aprobat de însuși guvernul transilvan. Protestul sașilor sibiieni a ajuns până la cancelaria curții împărătești din Viena, unde a fost însă respins. Astfel casa cumpărată de blândul episcop Moga, cu banii strânși din colectele benevole ale preoților și credincioșilor săi, a rămas până în timpul de față proprietatea consistoriului ortodox-român din Sibiu.

Cazurile de intoleranță orașenească față de elementul românesc au fost numeroase și în restul Transilvaniei. La Turda d. e. «congregațiunea întregii universități a nobililor» a decis ca în termen de 8 zile să fie alungați toți românii din casele și pe moșiile nobililor, iar cei ce nu-i vor alunga, să fie pedepsiți «iremissibiliter» cu câte 15 fiorini. Această de-

decizie dela 19 Iulie 1711 a fost re-înviată la sfârșitul anului următor și mai drastic luându-se măsuri pentru alungarea și extirparea Valahilor din acest oraș. La 5 Decembrie 1712 s'a decis cu învoire de obște *alungarea și extirparea Valahilor din orașul nostru*, ca să fie dați afară și așezarea lor în orașul nostru să nu mai fie tolerată (sz oláhoknak városunkból való kihajtása és kiirtása iránt, közzakaratból megegyezének, hogy kiüzetessenek és lakások városunkban ne patáltassék» cf. Orbán Balázs, *Torda város környéke*, Budapest 1889 pag. 271).

Iar la Cluj, după ce românii ortodocși obținură dela cancelaria Curții din Viena permisiunea de a-și clădi, în afară de zidurile orașului, o modestă casă de rugăciuni, în ședința dela 5 August 1790 consiliul orașului Cluj a protestat solemn contra zidirii declarând că nu va îngădui niciodată,

sub nici o condiție, clădirea unei biserici românești pe teritoriul Clujului. Împotriva voinții protestatorilor bisericești ortodocși a fost clădită totuși la 1795, dar la marginea orașului, unde se află și în timpul de față. Cu cinci ani mai târziu era terminată și biserica română greco-catolică. Aceasta fu zidită în interiorul orașului cu cheltuiala episcopului Ioan Bob din Blaj.

Vitalitatea elementului românesc a fost așa de biruitoare, încât și-a putut permite să nesocotească opreliștile dela Brașov, Sibiu, Cluj și alte orașe ale Transilvaniei, precum și deciziunea brutală dela Turda. Incetul cu incetul a pătruns mai întâi la periferia orașelor, iar în jumătatea a 2-a a secolului al XIX-lea a izbutit să pătrundă și în centrul lor, bineînțeles în număr mai modest și fără pretenția de a schimba aspectul străin al acestor orașe, ai căror conducători

Cerem dreptate

Clerul bisericii ortodoxe române este earăș lovit în sentimentul său de dreptate și demnitate, când, ignorându-se protestele sale — unde cerea tratament egal cu al celorlalți slujbași ai bisericilor neortodoxe, — s'a deschis din partea onoratului guvern pe seama ministerului finanțelor, pe exercițiul 1932, un credit bugetar în sumă de **15 milioane** lei, pentru completarea salariilor numai ale preoților **uniți**, pe lunile Iunie, Iulie, August, Septembrie, Octombrie și Noiembrie 1932.

Bugetul statului român stă aproape închis pentru preoțimea *ortodoxă*, — și eată că preoții *greco-catolici* încasează completarea de salarii până în Decembrie întâi...

In numeroasele greutăți, financiare, economice și de altă natură, ce bântue lumea și țara, la noi s'au găsit totuși 15 milioane pe seama clerului greco-catolic; — dela cei ortodox, neasămănat mai sărac materialicește, se pretind sacrificii nouă materiale, în interesul general(?) al statului...

Un sentiment adânc de durere, o nedumerire care ar putea deveni primejdioasă, s'a sălășluit în sufletele întregii preoțimi ortodoxe, a cărei muncă, în interiorul statului român, se pare că este în adins stânjenită din partea vremelnicilor ocârmuiri.

În numele acelei preoțimi, luată mereu cu răul, în numele milioanele de conștiințe creștine ale ortodoxiei, cerem din nou și stăruitor onoratei stăpâniri românești un tratament care să nu ne jignească zilnic, și care să ne dea posibilitățile de-a ne îndeplini toate datoriile către biserică și neam.

Cerem dreptul nostru la viață, care nu ni-l pot discuta decât dușmanii doctrinari ai religiei creștine, oamenii de aventură, pentru cari biserică a devenit o institu-

ție povarnică și inutilă a vieții statului.

Înțelegem să suportăm în tăcere jertfele ce ni le impune țara strămtorată, — dar jertfele să fie impuse, totdeauna în aceeași măsură, și clerului celorlalte biserici. În binecuvântata noastră patrie însă clerul ortodox, material cel mai slab situat, este tot odată și cel mai nedreptățit în dispozițiile bugetare luate de foști și actuali guvernânți.

Par'că se stabilise așa numitul principiu al *proporționalității* în distribuirea cotelor bugetare atribuite cultelor... Și eată că și acest principiu, drept și cu rost, e osândit să rămâie răznit pe hârtie, salarizarea clerului fiind pusă la discreția desăvârșită a celor întâmplător aflători la putere.

Se întreabă oare cinstitul guvern, încotro duce astfel de solitudine pentru cultele țării?

Parlamentarii ortodocși, preoți și mireni, n'au oare nici un cuvânt de ridicat, ca să se curme neîntârziat modalitatea demoralizatoare cum se completează salariile preoțești, și să înceteze în sfârșit nemai pomenita desconsiderare comisă față de biserică neamului și drepturile ei?!

Congresul advocaților. Uniunea advocaților din România și-a ținut congresul în 8 I. c. la Cluj. După săvârșirea slujbei divine, președintele uniunii dl C. L. Naumescu, a deschis congresul în sala teatrului, amintind și marele proces al memoranțelor, purtat înainte cu 40 de ani. Delegații autorităților salută congresul. Întâi a vorbit ministrul Justiției, dl Mihai Popovici; apoi, în numele bisericii, P. S. Sa episcopul Nicolae, arătând că advocații noștri sânt chemați să întorneze earăș respectul pentru lege față de toți cei ce sânt călcători ai legilor omenești și dumnezeiești; ear cei drepti și cinstiți să afle sprijinul lor totdeauna, și astfel să se creeze în țară atmosfera necesară de libertate și legalitate, când nu se mai făuresc legi «prin care se decretează nimicirea avutului celor ce au strâns câte ceva în cinste și omenie, ca să se acopere datoriile unor risipitori».

Vorbitorul este călduros aplaudat.

sași sau maghiari inventau tot felul de mijloace pentru a continua tradiționala situație privilegiată a neamului lor. Și aveau pentru aceasta întreg sprijinul stăpânilor străine din trecut.

Dar, oriunde se înălța în vre-un oraș al Transilvaniei o biserică și o cruce românească, — cum s'au înălțat la Brașov, la Făgăraș, la Sibiu, Oradea, Sebeș, Orăștie, Arad, Deva, Lugoj, Timișoara, — era o dovadă sigură că ofensiva populației rurale din presajma acestor orașe a început a deveni victorioasă, izbitind să înlătore succesiv obstacolele seculare, ce întâmpinase în irezistabila ei pornire spre progres cultural și economic.

Cu toate că luptau pe două fronturi, ca să poată înlătura aceste obstacole, ridicate în calea accesului lor spre oraș, atât de sași, cât și de unguri, românii au fost în stare să și sporească populația urbană, în ultimele două decenii, anterioare războ-

ului mondial, cu 2,5% față de națiunile privilegiate ale Transilvaniei. Era în acest spor lent, obținut cu multă trudă și precauțiune, una dintre cele mai grăitoare dovezi ale vitalității lor etnice.

Un dicționar util. Sub titlul acesta, cotidianul bucureștean, *Țara Noastră*, dela 3 Septembrie 1932, scrie următoarele:

Dicționarul apărut și datorit dlui E. HODOȘ, sub titlul «MIC DICȚIONAR» s'a dovedit a fi util în scopul pentru care a fost alcătuit. Autorul a voit să pună la îndemâna orișicui, și a școlariilor mai ales, un dicționar care să cuprindă neologismele, cuvintele străine provincialismele și arhaismele. Prefacerile atât de însemnate pe care le suferă limba, aveau nevoie de o precizare, prin strângerea la un loc și explicarea cuvintelor nou venite în limbă din afară sau cuvintelor populare, provinciale, etc. Scriitorii noștri au început să întrebun-

Rugul cel nears

Evenimente religioase se întâmplă să treacă neobservate în sgomotul actualității, fără să ne dăm seama că e un dezastru moral neutilizarea clipelor de răpaus, de meditație și de prănuire.

Anul trecut s'au împlinit 1500 de ani dela ținerea Sinodului al treilea ecumenic. Cu acest prilej s'au publicat felurite scrieri comemorative, împropătând acel eveniment și lecțiile lui pentru ziua de azi. Biserica ortodoxă a Ciprului s'a îngrijit de publicarea unui studiu de mare valoare, datorit teologilor greci de azi. Teologul rus Sergie Bulgacov, care trăiește în pribegie, a scris la Paris un volum de 260 pag. cu titlul: *«Rugul cel nears»* despre Maica Preacurată și pururea fecioara Maria.

În Anglia, literatura nouă teologică și edificatoare este imensă. Într'o biserică dela țară, răposatul Episcop, teologul Gore a condus o misiune poporală între credincioșii cu care a copilărit și a ținut o cuvântare despre Maica Domnului, în care spunea următoarele: «În copilăria mea, alergam la menajeria să vedem animalele sălbatice; dar azi în cinematografe se ofer menajeria de fete și femei nude și bărbați, chefuind și făcând orgii dobitocești. De altă parte literatura de azi, pentru care se pasionează tineretul și sexul feminin, zugrăvesc adulterul și toate perversitățile omenești, revolta în contra tuturor autorităților, despre care susțin că sunt stupide». Și ca o reacție în contra valului de imoralitate și corupție, Prea Sf. Episcop preamăria cultul Fecioarei fără prihană și al Maicei cu dumnezeescul Prunc în brațe, care e simbolul vieții fericite și al gingășiei îndumnezeite.

Aflu acum dintr'o biografie, scrisă cu multă pietate de către nepotul Episcopului Gore, că

după slujba aceasta venerabilul teolog n'a mai apărut la altar, n'a mai propoveduit, s'a retras din sgomotul lumii și a închis ochii pe vecie. Iar în ziua în care a murit, a apărut ultima lui scriere despre sfânta liturghie.

Biograful lui Gore comentează ultima predică, ținută la țară arătând că Maica Domnului reprezintă două mari idealuri: al Fecioriei și al Maternității, deosebit de importante și actuale azi, când valurile neopăgânismului modern încearcă să detroneze pe Maica Preacurată și să așeze pe pedestal pe Afrodita de la Hollywood a cinematografului, în care se proslăvește adulterul, viciul și putreziciunea trupului și a sufletului.

Cultul Maicii Domnului e imortalizat în cultul bisericii noastre. Atâtea imnuri sfinte și rugăciuni pioase în cărțile noastre rituale și în sfânta liturghie sunt punctele de plecare către o reacțiune de însănătoșire a simțirii și a întregii spiritualități de azi.

Copleșită cum este azi cultura românească de secularism și de valuri de ireligiozitate, acaftistele Născătoarei de Dumnezeu, sfintele imnuri și icoanele Preacuratei Maice ne chiamă să ne reintoarcem la o nouă viață în familie, în școală și în societate. Astă primăvară, Adunarea noastră eparhială a aprobat Statute nouă pe seama Reuniunilor noastre de femei, puse sub patronajul preabinecuvântatei împărătese cerești, Maria, idealul Fecioarelor și al Maicelor.

Între semnele sinistre ale epocii noastre socotim atacul fățiș al sfințeniei căsătoriei și nivelului scoborit al eticei sexuale. Reuniunea: Sf. Marie să fie legiunea amazoanelor lui Hristos pentru apărarea sfințeniei căsătoriei și a castității. Tr. S.

Organizați Oastea Domnului

Mântuirea

— Povestire biblică —

Preotul Iotor își plimba privirea lui blajină peste grădina-l cât o pădure, în care mâna sa neobosită sădit-a toate podoabele din lumea verdeții. Era fermecătoare o agavă gingașă. Se apropie de floarea ei cu bun miros. Mireasma cea dulce îl copleși ca și aceea de tămâie. În sufletul lui se trezi dorul slăvrii lui Dumnezeu, care a împodobit pământul cu astfel de frumuseți încântătoare. În bucuria lui mare făgădui Atoțputernicul Ammon o jertfă bogată.

Puse slujile să tale îndată vîștelui cel gras. Iar el își aștepta în liniște sosirea fetelor sale cu turmele dela munte.

Preotul Iotor avea șapte fete. Cea mai frumoasă se chema Sejora, iar cea mai ștrengărlă Musa.

feze, în operele lor, multe cuvinte provinciale a căror explicare se impune. Ținând seama și de diferența de limbaj care există între diversele provincii acum unite, trebuie să recunoaștem că dicționarul dlui E. HODOȘ era o operă necesară. Volumul de peste două sute pagini, format mic, portativ, constituie o carte utilă la îndemâna oricui vrea să explice un cuvânt românesc necunoscut. Il reamintim cititorilor pentru folosul care li-ar fi, consultându-l.

O bună publicație pentru popor. La 1 Septembrie 1932, a apărut Nr. 13 din folositoarea publicație sătească *«Poporul Românesc»*. Pe lângă multe și bogate sfaturi în domeniul vieții agricole și gospodărești, pe lângă numeroase și felurite știri, această revistă — unică la noi — are un prea frumos adaus *colorat* pentru covoare. Redacția și Administrația: Gara Chitila, județul Ilfov. Abonamentul 120 Lei pe an. Se recomandă sătenilor, dar și orașenilor, s'o aboneze.

„Generație pesimistă“

Pentru tineretul intelectual, atât cel care frecventează încă universitatea, cât și partea care a terminat recent studiile superioare, s'a formulat un titlu generic, poate cel mai propriu: «generație pesimistă». Este mare și numărul acelor cari o proclamă «generația cultă», «generația viitorului», «nădejdea neamului», etc. În toate se cuprinde o fărâma de realitate și adevăr, însă niciuna din aceste formule nu exprimă obiectiv și precis situația ce planează asupra tinerilor intelectuali.

Intrați în școli, dintr'un impuls intern, unii; Inghesuiți dinafară, alții, (opera părinților doritori să-și vadă fiii «domni»), acești «oameni» stau azi la o răscruce neștiind ce direcție să precizeze vieții lor. Privesc în van iscodit în depărtări măcar o rază cât de palidă. Majoritatea sânt extenuați pe urma unei munci adesea lipsite de orice plăcere. Pesimismul dominează la capătul acțiunii lor.

Pot munci acești oameni? Pot munci în adevăratul înțeles al cuvântului? O astfel de întrebare nu poate fi întâmpinată decât de răspuns negativ. Generația tinerilor intelectuali nu poate munci temeinic pentru motive de o realitate strivitoare. Cei de pe băncile școlii se văd în preajma unei aprige lupte pentru existență, în care, cu armele în mâni și echipați complet, nu vor avea totuși cu cine să-și măsoare forțele intelectuale ce ar dobândi în școală. Realitățile vieții le taie tot avântul spre muncă... Iși văd eforturile nerăsplătite. În consecință nu lucrează decât pentru a se înșela adesea pe ei înșiși.

O muncă, la capătul căreia nu se pot întrevedea nici măcar satisfacții de nuanță sufletească, nu are cum stimula pe om la realizări. Și prima repercusiune a acestei lipse de stimuli s'a manifestat în detrimentul voinței. «Generația pesimistă» nu poate să vrea. Orce soluție trebuie dar să tindă la vindecarea acestei cangrene, care se întinde acaparând tot mai mult teren.

Dacă din ceata muncitorilor, cari trebuie să activeze la dărâmarea acestei defecțiuni sufletești, dascălimea nu poate lipsi, apoi același rol merită să-și însușească orce factor de propagandă, orce pion harnic. Și străduințele tuturor trebuie să-și precizeze o țintă clară: *revalorizarea cunoștințelor*. Adică orce tânăr, care intră în universitate, sau într'o școală secundară, să fie obișnuit pe încetul a prețului cunoștințele, ce își câștigă, nu în

funcțiune de profitul material ce se putea dobândi pe urma lor, ci pentru ele înșiși. În ansamblul ideilor despre viață să se împace perfect gândul că orce situație socială comportă aceeași demnitate și importanță și aceea de profesor, avocat, etc. cu atât mai mult, cu cât satisfacțiile de ordin intelectual, averea culturală a cuiva, sânt de aceeași valoare la coarnele plugului, ori la bara justiției.

Revalorizarea aceasta, plasând cunoștințele în afară de orice considerații sociale sau materiale, este un lucru impus de vreme și de împrejurări. Lipsa satisfacțiilor de ordin material trebuie compensată prin mulțumiri din domeniul spiritual. Odată ce această problemă s'ar realiza, plăcerea de a ști și a cunoaște ar deveni cel mai natural stimul spre muncă.

Tinera generație ar putea să vrea, căci are de ce.

Ear munca distruge pesimismul.

D. Călugăr.

De-ale sectanților

— Corespondență —

Domniule Redactor, — Spre a arăta obștei cetitoare ce fel de «pocăiți» sânt adventiștii de ziua a șaptea din părțile noastre, Vă rog să dați publicității următoarele:

În ziua de 4 August 1932 șeful postului jandarmeriei din Rapoltulmare, jud. Hunedoara, Muntean Gh. a făcut perchiziția la domiciliul locuitorului *Iunie Todor* din acea comună. În urma perchiziției s'au aflat, înscuite în lăzi, efecte militare în valoare de peste 30,000 lei: Vestminte, rufărie de pat, cisme pentru ofițeri, centurii, o manta, o per, pantaloni, o tunică ș. a. Toate acestea au fost găsite în casa acestui rădăcit, a cărui soție și-a părăsit legea dimpreună cu un fiu al lor, *Iosif*, și o altă copilă, azi măritată, trecând la secta adventistă de ziua a șaptea... Tânărul *Iosif*, adventistul, a fost încorporat în armată și repartizat la regimentul 4 grănițeri comp. 2, cu domiciliul în Chișineu-Criș. Acest sectant a crezut că a fura efecte militare, în valoare de peste 30,000 lei, și a le transporta acasă nu e păcat... Mama și sora lui s'au făcut complicități lui, ascunzând obiectele furate.

Cazul, de altfel, nu este izolat. Sectanții «operează» și în alte părți ale țării, căci statul le acordă drepturi fără să le și merite. Pr. I. T.

„Tineretul dela răscruce“ și cateheții

Într'un număr recent al *Telegrafului Român* s'a publicat un articol de lămurire sinceră, pentru «tinerii dela răscruce». A fost o chemare, ce cobora de pe înălțimea senină a adevărului din care izvoarește viața, și prin care curge viața în eternitate. Acest lucru este binevenit.

Azi, răscrucea vieții noastre este plină de acești tineri, cari se frământă desorientați, — între realitatea crudă a vieții sociale, și lumina mângâitoare a idealismului tineresc. Ajungerea în răscruce înseamnă un moment de criză spirituală. Tânărul simte lipsa acelei provizii interioare care îi face accesibilă trecerea din «contingent» în «metafizic». Urmarea dramatică, este, că ei cade înfrânt de realități.

În felul acesta, iată, cum se iese energia creatoare a tinerilor absolvenți de licee, în laboratorul vieții lipsite de înălțimea visării îndumnezeite!

Ne întrebăm, ce e de făcut? Cine poate veni în ajutor pentru a-i scăpa de înfrângerea dureroasă a răscrucii și a-i îndrepta pe drumul adevărului, recoltând în felul acesta pentru societate, oameni de muncă și creație, personalități? Nimeni mai mult decât catehetul.

Dar aceasta este una din cele mai grele probleme. Căci, de felul cum o rezolvă, rămâne răspunzător în fața lui Dumnezeu, a societății, și a neamului. De ce? Pentru că acestea sânt cele trei mari realități ale vieții omenești, și pentru acestea trebuie să fie crescut orce tânăr.

Deci, în sufletul lui, încă de pe banca școlii, să înceapă a se săvârși acea lucrare de sinteză, dintre cunoștințele științifice și cele religioase. Lucrul este greu. Greu, prin faptul că organizația învățământului nostru secundar este defectuoasă. Toată puterea de muncă, de gândire, de simțire este jertfită pe altarul Molohului științei.

Elevul constă numai din cap, în care toți toarnă formule, teoreme, teorii, evenimente, date, ca unice probe reale, din care constă viața. Sufletul tinerului, trăind în această atmosferă, ajunge dela un timp rob al acestei lumi numai de relație fenomenală.

Iată, cum se uită inima. Se uită miezul cald al vieții, în care germinează aspirațiile însetate de metafizic, de îndumnezeire.

Acum, pus în fața acestor realități, catehetul trebuie să pătrundă în

alcătuirea tainică a esenței, din care este țesut fenomenul, să inițieze elevul în realitatea misterului. Să-i dea posibilitatea de a putea recunoaște, că orce cunoștință are în sine o frumusețe divină și că ea nu este decât o fereastră prin care noi putem privi în nemărginire, în divinitate.

Crescut sub această disciplină, elevul câștigă posibilități nouă de a reflecta asupra lucrurilor. Gândește meditând, și meditează interiorizând. Câștigă abilitatea pătrunderii în conținutul sufletului, descoperind aici o lume nouă, plină de farmecul credinței, dragostei, nădejdei, dreptății, binei, frumosului, milei, adevărului, — adică în adevăratele valori ce stau la temelia vieții.

Prin această elaborație ajunge la convingerea că aceste realități spirituale sânt superioare celor științifice. Lumea poate trăi, și viața se poate continua fără investigațiile științei, — dar fără credință, dragoste și nădejde, nu.

Când a ajuns elevul să se integreze într'o atare concepție despre lume și viață, înseamnă că are un conținut spiritual. Are provizoria necesară, pe drumul lung și accidentat al idealului ce l-a robit ființa. Și, când va termina liceul, nu va mai fi torturat de realitatea tragică a răscrucii, în alegerea carierii. Ci, va merge drept, și plin de încredere, că în orce carieră ce va îmbrățișa, munca lui va fi o rugăciune ridicată Creatorului; o binecuvântare ce se revarsă asupra societății; și o biruință glorioasă a neamului său. Cateheții să ia aminte!

Pr. C. Zolcan.

Cine se scuza, se acuza

Statusul catolic în forma în care s'a aranjat la Roma, e menit să producă multă gălăcie în țara noastră.

Mai recent ziarul «Cuvântul» dela București a publicat un prim articol de un jurist, care arată bazele subrede ale acordului dlui Valer Pop. Fosta Excelență a răspuns repede arătând că donația împărătesei Maria Terezia trebuie respectată. Această donație a slujit iezuiților în scopuri de propagandă. Dar iezuiții au fost alungați din Austro-ungaria și averile lor sânt redatate catolicilor maghiari și șvabi. Fosta Excelență îndeamnă să n'avem grijă: Se vor înfrupta și românii greco-catolici!

Dar unde stă scris că privilegiile acordate de Maria Terezia trebuie reinviolate în România ortodoxă?

— Nici noi! strigară de-odată și ceilalți.

— Frații mei, să nu fiți necuvincioși!

— Macină tu câte vreau căci noi vom face ce stăm! Dar eată că s'aprople fetele preotului lotor!

Turmele de oi mișcau încet. Târlângile lor lor răsunau domot în liniștea înălțătoare. Pe urma lor păștau cu gingașie fetele cele mai frumoase din pământul Madianului.

— Slavă ție, Sefora, roza cea mai mândră din grădina Madianului.

— Pacea lui Ammon și vouă, flăcăi volnici, dela Sefora preotului lotor! Dar cum se face de acum ne întâmpină cu bunsositul Gherson cel tăcut?

— Astăzi nu mai sânt tăcut, pentru că iubirea inimii mele m'a învâțat a grăi! Te iubesc, Sefora. Și azi numai așa vor bea o'fele tale apă, dacă...

— Nu fi obraznic, Gherson, îi răspunse îndată Sefora. Ammon lovește, pe cel necuvincios și nelegiuit! Ne vor ajuta ceilalți flăcăi la adăpost!

— Nici noi nu vă ajutam!

— Ce i cu aștia, Ahod?

— Îi ispitește duhul cel rău. Ahod se aprople de găleată să scoată apă.

— Să nu te atingi de fântână? răci Gherson.

— La o parte, adăuseră ceilalți. Se începu încăierarea. Gherson îmbrânci pe Ahod și se năpusti asupra Seforei.

— Stai! Nu mai mișca, ticăloșule, răsună deodată un glas puternic și 'n clipa următoare un apărător necunoscut răsări în fața lui Gherson.

— Cine ești, tu? întrebă uluit, acesta.

— Sânt, închinător de Dumnezeu! El mi a sădit în inimă porunca să apăr pe celce n'are ajutor! Ple-rifi de aici îndată!

Fetele în împăingentrea amurgului își strânseseră o'fele și le mână în cântece vesele la adăptoare. Această fântână o descoperiră de curând tinerii ciobani amalacii. Și ei postiră aici și pe fetele preotului lotor, fiindcă celelalte două fântâni erau prea departe. Dar pricina adevărată nu era depărtarea, ci împrejurarea că Ahod, cel mai frumos flăcău amalacit inbea din tot sufletul său pe frumoasa feticoară Sefora.

Tinerii amalacii își adăpau cu grijă oile.

— Zi frumoasă ne a dat astăzi Domnul nostru cel bun, Ammon! grăi flăcăul Ahod către soții săi ciobani.

— Să-ți fie dar de bine! îi răspunse îndată Gherson cel posomorât.

— Frate dragă, tu de o vreme te-ai acrit cu totul! Și nu te mai poți bucura de nimic, îi vorbi iar Ahod.

— Ți-e ușor ție Ahod, căci în toată seara aie tale sânt toate zâm-

betele Seforei. Spuneți frații mei, n'am eu dreptate?!

— Adevărat, răspunseră toți de-odată.

— O vot, toți mă dușmăniți pentru Sefora.

— Noi nu te dușmănim, Ahod, dar nu vrem să cuprinzi pe Sefora numai pentru tine!

— Eu n'o cuprind feciori. O iubesc. Am dreptul pe care-l ai și tu, Gherson, căci și tu o iubești. Dar să fie pace între noi! Ea nu ne iubește pe nici unul. Ea iubește numai pe Ammon! Și 'n cântecele sale iubirea inimii ei toată o închină lui Ammon!

— Dar zâmbetele ei, la adăptul de sub seară?

— Sânt răsplata numai pentru ajutorul ce l-i dăm!

— Dacă iubește numai pe Ammon, să-l ajute Ammon la adăptul oilor! Ea nu-l voi mai ajuta!... De nu mă va săruta!...

Alte țări pun siguranța statului mai presus de privilegiile anahronice. România stat național și ortodox împinge toleranța până la limita, în care minoritățile confesionale și naționale o incalcă.

Un scriitor deșantat ca Pansit Istrati, văzând trista soartă a Mănăstirii Neamțu, odinioară fortăreață glorioasă a ortodoxiei, a scris revoltat că nici bolșevicii nu au mai mare dispreț pentru ortodoxie decât guvernanta acestei țări. Stări într'adevăr uluitoare.

Care ar trebui să fie urmarea logică?

Intr'un prim articol apărut în *Unirea blăjană*, dela 10 Septembrie a. c., semnat de pseudonimul A. C. Albinus, se recunosc pe față următoarele adevăruri (care dacă le-am spune noi, ortodocșii, am fi învinuiți că sântem, cel puțin, pre-ocupăți sau tendențioși). — adevăruri mărturisite la adresa catolicismului ardelen:

Romano-catolicii sânt «in mare parte» (spune articolul *Unirii*) «vl-novași de izgonirea vladicilor uniți din Alba-Iulia și de lunga vacanță a scaunului episcopesc»...

Tot romano-catolicii ardeleni poartă vina pentru:

prigonirea episcopului Cluj;
menținerea lezuiților în cartea vladicilor uniți (pentru a-i spiona);
împotrivirea îndârjită când cu așezarea scaunului episcopal unit la Oradea Mare, și alte acțiuni de felul acesta, care au culminat în înflințarea falmoasei episcopii de Haidudorog...

În chestiunile materiale, biserica greco-catolică, deși asigurată prin manifeste și diplome, a rămas nedreptățită, ear biserica romano-catolică ardelenă «s'a înșănțuit, cu fondul de religione, școlar etc. între zidurile necanonice ale Statutului catolic și n'a îngedut să se cheltuească nici un ban pentru biserica română unită».

Acelaș articol al foii mitropoliei dela Blaj mai relevă o «mare greșală» a catolicilor latini: lipsa predicii românești în bisericile lor în Ardeal, «unde nu poți să ascuți cuvântul lui Dumnezeu în limba românească». «Acest fapt, se zice în *Unirea*, e cu atât mai uluitor, fiindcă e contrar indicațiilor sfințel Scriptur și practicei bimilenare a bisercii catolice».

Dacă așa stau lucrurile, și nu alt fel, viitorul bisericii greco-ca-

tolice române nu mai poate fi legat de „Sfântul Scaun”, care a săvârșit și săvârșeste «greșelile», unele chiar «mari», față de această biserică; — ci urmarea logică este: repararea greșelii și mai mari dela anul 1700, și revenirea la legea întregului popor românesc.

Nr. 6903.

AVIZ

Având în vedere Circulara cu numărul 4561 din 30 Maiu 1932. în chestia contribuțiilor pentru construirea unei biserici ortodoxe române în Sarasău, Maramurăș, invităm oficiile parohiale și protopopești să înainteze până la 20 Octombrie a. c. la Consiliul arhiepiscopesc numele donatorilor și sumele, rezultate din colecta în acest scop.

Sibiu, 4 Septembrie 1932.

Consiliul arhiepiscopesc

La Mănăstirea Neamțu. Printre conferințele cercului «Solidaritatea» dela Mănăstirea Neamțu, remarcăm pe aceea a dlui profesor Dr. St. Bogdan cu titlul: *Credința ca bază a educației și a culturii*. Cităm acest adevăr central din această conferință: Dacă Isus Hristos n'ar fi scos din legiurile țării noastre, din obiceiuri și din viață, care e realistă, materialistă, de o industrie acaparatoare, de o veșnică preocupare numai de afaceri și de îmbogățiri, fața societății de azi ar fi cu mult mai senină decât este. Prea ne stăpânește concepția păgână a vieții, închinarea la idoli, acapararea lacomă de bunuri materiale. Se uită cu desăvârșire atitudinea morală a religiei creștine, capabile să ne aducă pacea și iubirea desproapelui». Câtă vigoare câștigă aceste cuvinte izvorâte din sufletul unui mirean luminat și distins savant!

În cercul de studii social creștin, înființat de I. P. S. Sa mitropolitul nostru, dl profesor are un important rol ca membru fondator al cercului și sperăm să-l vedem în curând la Sibiu, propagând acest crez al credinței, care va da o nouă direcțiune culturii naționale.

Ochii streinului împrăștiu fulgere și toată înfașșurarea lui era măreață. În jurul creștetului său lucia o canună de lumină. Iar făptura lui părea că se face tot mai mare.

Ciobanul amalacii se înfiorară și privea zăpăciți la streinul răsărit ca din pământ. Și se depărtară apoi cu teamă. La fântână rămase numai streinul și fetele și ciobănașul Ahod.

— Vino, om de omenie, să cju tām fetelor la adăpatul oilor!

Adăpară. Turmele beură bine. Sefora mulțumi cu căldură streinului pentru ajutorul dat. Iși luă apoi rămas bun și plecă fetele cu oile spre casă, unde le aștepta cu nerăbdare tatăl lor îngrijat de întârziere.

— De ce-ai zăbovit atâta, fetele tatii? le întrebă îndată la sosire preotul Iotor.

— O, tată dragă, șopti Sefora și căzu în brațele părintelui ei bun.

— Ce l cu tine, fata tatii?

Fetele îi povestiră toate cele în tâmplate. Preotul Iotor asculta cu luareaminte povestirea copilelor sale și la urmă grăi:

— Slavă Ție, Doamne, Atotputernice Ammon, care mi-ai mântuit pe Sefora mea cea dragă! Căci streinul numai trimisul Tău a putut să fie! Iți voi aduce jertfă îndoită! Dar unde ați lăsat pe strein? Și eu îi sânt dator cu mulțumită!

— A rămas la fântână cu Ahod!
— M'oi duce eu să-l poftesc în casa noastră, ca să se veselească și el cu noi. Voi grăbiți de gătiți celese se fin de jertfă.

II

Prin Arabia stancoasă chinăa cumpiit vijella. Alerga înfiorător viforul printre munții cu prăpastii și ploale grea isbea în trupul stâncilor. Păraude își aruncă sălbatec în văl apele schimbale n' spumă. Nori de cătran se năcerău prin văzduhul în-

Scrisori dela sate

— Mișcarea culturală în comuna Ohaba —

Fruntașa comună dela porțile Secășului, Ohaba, locul desfășurării marilor misiuni religioase cu care pâr. protopop Dr. Vasile Oana își inaugură activitatea de diriguitor al tractului Sebeș, are mereu zile bogate în manifestații înălțătoare.

Astăzi, când scriu rândurile acestea, se împlinește un an de-atunci și se vede că pilda dată de preoții misionari ai tractului Sebeș a prins rădăcini.

Un grup însuflețit de tineri cu carte, studenți universitari și elevi de școală secundară, strâni la odihnă, în preajma vetrelor părintești, de lunile de vacanță ale verii, au înființat o societate culturală, în cadrul căreia au aranjat până acum două producțiuni pentru popor. Prima, Duminecă 24 Iulie; cea de-a doua, Duminecă 28 August.

Incredințați că încearcă o nouă obișnuință puțin pe acolo și astăzi insuficient sprijinită de cei îndatorați la aceasta prin însăși situația lor de stâlpi și luminători oficiali ai satelor, tinerii deschizători de drumuri înțelenite, purtați de nobilele lor năzuinți, au început a da poporului, ca de început, un program *recreativ*. Iar printre clipele de voie bună, ca o chemare venită de departe, aduceau aminte de veșnicie, rugăciuni din bogățiile «Oștii Domnului», cântate cu simțire de o domnișoară elevă de școală normală care e și conducătoarea ostașilor Domnului din Ohaba.

Gândul lor, țintea alte zări, — mai înalte. Latorea programatică-înălțătoare, cultivată cu stăruință și pricepere, avea să însemneze un pas pronunțat în progresul urmărit de ei. Așa se face că în programul celei de a doua producțiuni au înscris o conferință: *Învățătura și foloasele ei*, — dezvoltată cald și convingător de un student în teologie.

Momentul culminant în ambele producțiuni a fost însă altceva:

Simțitori la suferințele celor lipsiți, au strâns cum numai ei știu, un fond cu care să lucreze și au înscris în programul societății un nou capitol: *al carității, al binefacerilor*. Am asistat la desfășurarea punctului final al producțiunii din urmă, cu inima strânsă de emoții. La chemarea președintelui, din marea de capete ce umpleau curtea unde s'a desfășurat programul, se desprindeau chipuri de mame cu copiii de mână și, făcân-

du-și drum prin mulțime, mergeau să primească darurile de hăinițe făcute odraslelor lor lipsite. Am urmărit fețele acestea luminate subit de-o rază de fericire și, în lacrimile dela capătul genelor pe care un colț de năframă le ștergea discret, am citit cuvinte de recunoștință. În preajma mea, un suflet robit de simțeminte alese, cu ochii muiați în lacrimi, scapă un oftat. Parecă voia să spună ceva, dar înduioșarea îi stinse glasul. În perspectivă, pe-un colț de cer senin, în locul învățătorului de pe munte ce fericea pe cei milostivi, scobora înconjurat de siava Lui: Judecătorul, rostind cuvinte pentru cei plecați spre sulerințe: *...gol am fost și m'afli îmbrăcat...*

Sânt lucruri care nu se uită și nu le putem pune sub obroc. Trimitem deci în lume *veste bună* pentru toți îndrumătorii de pretutindenea, spre încredințare și îndemn: *Entuziasmul tineresc lucrează. Cucerți-l, folosiți-l și îndrumați-l în albil prielnice!*
Gr. T. M.

In atențiunea preoților catiheți!

Zilele trecute ne-a sosit dela București, broșura de 68 pag. *Paște mielășel mel*, călăuzitor metodic pentru învățământul religios în școlile primare, de Pr. Dr. Marin C. Ionescu, profesor de religie la seminarul pedagogic-universitar și la liceul «Oh. Lazăr» din București. Broșura e tipărită la «Astoria», se vinde cu 30 lei și se găsește în depozit la Librăria Arhidiecezană.

Autorul, după prefață, dă o serie de articole lămuritoare: 1. Cu Dumnezeu sau fără Dumnezeu; 2. Sarcina mea e ușoară; 3. Personalitatea preotului profesor de religie; 4. Cum poți să intri în tainele vieții copiilor?; 5. Cum trebuie să predăm învățământul religios în școlile primare?; 6. Povestire sau interogație; 7. Momentele psihologice; 8. Realizări practice; 9. Cele dintâi raze de lumină creștinească și șase schițe de lecții de religie pentru copii.

Broșura nu e nici o didactică a învățământului religios în școala primară, nici metodică acestui învățământ, ci mai mult un îndemn către viitorii catiheți de a privi în față marea problemă a educației religioase cu seriozitatea ce ni-a lipsit. Nu tuturor ardeleanilor, pentru că în Mitropolia ardeleană problema catehizației nu e nouă, — cari am avut pe eruditul Simeon Popescu și pe laboriosul Dr.

— Moise!

Ciobanul ascultă. Se uită împrejur. Dar din pricina pădurii mari nu zări pe nime.

Glasul s'auzi acum și mai de aproape:

— Moise!

Ciobanul porni în partea din care s'auzise glasul. O făptură omenescă se desprindea din desișul copacilor și se opintea să urce coasta Horebului. Era socrul său, preotul Iotor.

— Pacea Domnului cu tine, Iotor, tatăl Seforei mele tubite!

— Binecuvântat să fie Domnul, care te-a mântuit pe tine și turma-ți mare, din primejdie! M'am grăbit să văd n'ai pățit ceva în vijella cea fără păreche.

— Binecuvântat să fii și tu bunul meu socru, Iotor, care nu-ți uită niciodată de ai tăi! Te-a dăruit cu dar bogat, Domnul Dumnezeu, pentru

tunecat. Câte o pleasnă de fulger sprinten mai înviora întinsul bolții negre și trăsnete grozave s'gudueau încheleturile cerului și ale pământului.

Parcă era ztua judecării celei de pe urmă...

Vreme grea era și pe culmile Horebului. Un cioban volnic se căsnea n' sudori să și strângă turma în o peșteră. Vântul aspru îi zburlea barba mare cât un caler și bătută de brumă, i-o ridca în față și i-o isbea de zidul pieptului său lat. După multă trudă oile intrară și se sguțiră fricoase prin adâncul peșterii, iar ciobanul obosit se așeză pe bolovanul din gura ei.

Se sgât în văitorile furtunii. Fața lui era coplesită de o jale adâncă. Ochii lui păraua a căuta ceva prin zare.

Viforul încetă. Cerul se limpezi. Oile se îmbulzeau să străbată iar la larg.

Un gias prelung răsună printre coastele de munți:

P. Barbu, care a închinat o viață întreagă operei de catehizație. Printre criticile aduse Sfântului Sinod autorul spune și următoarele: «Regretăm că Sfântul Sinod nu și caută specialități în rândurile clericilor merițiși și se mulțumește doar cu serviciile unor personaje cari confundă programul cursului primar cu cel al Academiei teologice din Ardeal. N'am văzut în viața mea o lipsă mai mare de măsură în distribuirea materiei după vârstă și după clase ca în programa cursului primar, pe care am văzut-o și cercetat-o de aproape la Consiliul central bisericesc» (vezi pagina 51 a broșurii).

Cu excepția acestor nejustificate expectații, broșura părintelui profesor Ionescu e scrisă cu cele mai bune intenții și merită a fi citită cu atențiune.

INFORMAȚIUNI

Știre redacțională. Din cauze neatârătoare de voința noastră, ziarul nostru n'a putut să apară la timp.

Episcopie ortodoxă în Roma? Știri din Polonia spun, că biserica ortodoxă are să creeze o episcopie în capitala Italiei, și că arhimandritul Semionov ar fi propus ca episcop. — Pe când astfel, în Roma Italiei e pe cale înființarea unei episcopii ortodoxe, în Roma noastră mică ni se fac piedeci și greutăți pentru clădirea capelei ortodoxe.

În clasa întâi de liceu. Marele Voevod Mihai, terminând cursurile primare, va da în luna aceasta examen de admitere în clasa I de liceu. Examenul se va ține în fața unei comisii prezidate de dl prof. D. Gusti, ministrul instrucțiunii.

Liceu cu 8 clase. Un ordin ministerial dispune ca trecerea de la liceul cu 7 clase la *liceul cu 8 clase* să se facă treptat. În anul școlar 1932—1933 clasele I și II ale gimnaziului și clasa V din cursul superior, sânt clase din viitorul liceu cu 8 clase, celelalte clase fac parte din vechiul liceu cu 7 clase.

Numeroși părinți, cu copii de școală, întâmpină mari greutăți, când la școlile secundare au să plătească pentru înscriere taxe tot așa de mari ca în anii precedenți. Salariile și pensiile au scăzut aproape la jumătate. De aceea e îndreptățită cererea părinților, ca taxele școlare să fie scăzute cu 40 la sută.

† **George Poponea**, un smerit muncitor și om al datoriei, conducătorul tehnic al Tipografiei arhidiecezane din Sibiu, a repausat în Domnul, Duminecă, 18 Sept., în vârstă de 60 de ani. Decedatul s'a dovedit încă din tinerețe ca deștept și conștiincios lucrător în atelierele tipografiei noastre, unde a știut să se înalțe curând la treapta de conducător tehnic al ei, muncind în această calitate, cu râvnă și multă pricepere, timp de aproape trei decenii. A condus câțva timp, ca președinte, și Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu și a fost distins cu „Coroana României” în grad de ofițer și „Serviciul credincios” cl. I. Atât familia răposatului, cât și comisiunea administrativă a Tipografiei arhidiecezane, au dat anunțe funebrele despre trecerea la cele eterne a regretatului dispărut. La înmormântarea ce i s'a făcut în 20 Sept. din biserica ortodoxă română Suburbiul jesein în cimiterul orașenesc din loc, au participat afară de îndurerata familie, numeroși sibieni, amici, cunoscuți, și toți colegii săi de muncă, cari pierd în răposatul un devotat și desinteresat prieten. Odihnească în pace!

† **Victoria Mircea** născ. Boeriu, soția preotului Ioan Mircea din comuna Augustini, județul Târnava mare, a răposat în 12 Septembrie 1932 în vârstă de 47 ani și după o fericită căsătorie de 28 ani. În mormântarea defunctei, deplânse de soțul său și de o numeroasă familie, s'a făcut în 14 Septembrie în curtea bisericii. Odihnească în pace!

Studenții dela Academia teologică „Andreiană” Sibiu s'au constituit în ziua de 30 Septembrie a. c. în societate, alegându-și următorul comitet: Președinte onorific: Prof. N. Popovici, președinte activ: T. Bodogae, secretar general: V. Stancu, cassier: P. Vițelar, bibliotecar: T. Benea, secretar de ședință: N. Stoica, vice-bibliotecar: N. Bârsan, econom: M. Laslo, vice-econom: I. Dancu, membru delegat în Asociația studenților teologi ortodocși români: I. E. Mihalțianu. Membri în comisia literară: D. Laslău an IV, Gh. Șerbu an IV, V. Coman an III, I. Comșa an III, R. Albu an II, I. Faur an II, I. Popescu an I, N. Stoica an I. Comisia de verificare: președinte: Ioan Țintea, membri: Gh. Iacob, I. Florea. — Tot atunci s'a constituit și Centrul studențesc, Sibiu. Comitetul executiv este cam acelaș ca al Societății, cu următoarele modificări: președinte: T. Bodogae, vice-președinte: I. Faur, secretar general: I. Rusu, cassier: P. Vițelar,

bibliotecari: T. Benea și N. Bârsan, economi: M. Laslo și I. Dancu, secretari de ședință: N. Mirică și V. Cojocariu, comisia de cenzori: președinte: Gh. Iacob, membri: Gh. Corbu și M. Modroiu.

Ministerul de interne interzice, tuturor autorităților de stat, județ și comună, întrebuintarea automobilelor în interese particulare.

Comemorarea de 500 de ani dela moartea voevodului moldovean Alexandru cel Bun a fost fixată pentru zilele de 1 și 2 Octomvrie 1932.

Activitate culturală, din cele mai binefăcătoare, cum ni se scrie, s'a desfășurat Dumineca trecută în comunele Spâlnaca, Turdaș, Ciugudul de jos și de sus, din plasa Uioara. Intelectuali din partea locului, în frunte cu dl Dr. I. Rișca, președintele despărțământului Aștrei din Uioara, au ținut, în localitățile amintite, conferențe cu subiecte foarte potrivite împrejurărilor: din igiena satelor, din pomărit, grădinărit etc. Poporul a primit pretutindeni cu mare interes și dragoste pe neobosiții apostolii ai culturii, cari au știut să-i grăească la înțelese despre lucruri de covârșitoare însemnătate.

Altă nedreptate. Toți preoții romano-și greco-catolici, precum și protestanții, chiar și rabinii, se bucură de reducere pe c. f. r. Numai preoții ortodocși români ai Bucovinei n'au nici o reducere, deși sub austriaci aveau. Pe ce lume trăim?

Datoria noastră publică: 141 miliarde. Ministerul de finanțe a întocmit un tablou al datoriei publice la 1 Ianuar 1932 și un tablou de alocațiile bugetare de prevăzut pentru amortizarea acestei datorii dela 1933 la 1988. Din acest tablou reese că datoria publică însumează în total 141.3 miliarde, din care datoriile de război fac la un loc 39 miliarde 583.511.656 lei.

Biserici în Constantinopol sânt: 59 ortodoxe (grecești); 32 armene-gregoriene; 12 armene catolice; romano-catolice (franceze, germane, italiene, austriace) 31; protestante 4; ortodoxe române 3 (?); ortodoxe bulgare 1. Sinagoge sânt 38; ear moschee 527.

Biserica Sfântului Mormânt din Ierusalim, clădită înainte cu 800 de ani, e amenințată — în urma numeroaselor cutremure de pământ — să se prăbușească. În ultimul timp autoritățile engleze din Palestina au luat măsurile trebuincioase adresându-se unei mari firme, care a primit însărcinarea să fabrice grinzile de oțel pentru consolidarea sfântului lăcaș.

Orariul normal. Cu începere din 2 Octomvrie 1932, toate ceasurile oficiale au fost date cu un ceas înapoi. — Schimbarea, cu un ceas înainte, n'a avut alt rost, decât că a produs necaz și zăpăceală. E vremea să încetăm cu schimbările de ceasuri, mai ales când avem de săvârșit schimbări cu totul de alt soi.

ȘTIRI LOCALE

Mulțumită. Dnul Teodor Moldoveanu, particular în Sibiu, donează lei 500 Legatului Ana T. Moldoveanu, administrat de Reuniunea meseriașilor români din Sibiu, din prilejul onomasticeii fostei sale soții Ana și în memoria decedatului fiu Ionel. — Pentru fapta generoasă și creștinească, mulțumește: **Comitetul.**

CĂRȚI ȘI REVISTE

Revista Teologică pe Aug.—Septembrie 1932 cuprinde: Prof. Dr. N. Terchilă: Indrumări pedagogice pentru catehizarea în școlile primare. Pr. Il. V. Felea: Invățământul religios în școala secundară. Dr. D. Stăniloae: Catolicismul și cultura modernă. D. Călugăr: *Expunerea materialului religios în școala primară.* D. Călugăr: *Lecții practice.* * * * *Programa analitică pentru învățământul religios în școala primară.* D. S., N. Neaga și N. C.: Mișcarea literară: Concepția creștină despre proprietate și dușmanii ei. „Die Biblische Urgeschichte”. Veniți la maica neamului. N. Neaga și N. C.: Note și informații.

«**Veniți la Maica neamului.**» Neobositul episcop al Aradului, P. S. Grigorie, a scos o nouă broșură de 58 pagini sub titlul: *Veniți la Maica neamului.* De astă dată Prea Sfinția Sa se adresează baptilștilor, ca să și dea seama cine le sânt conducătorii, ce idei subversive propagă baptilșmul atât din punct de vedere religios, cât și social. Broșura a apărut în Biblioteca Creștinului Ortodox, care a tipărit până acum 94 broșuri. Prețul 4 Lei Materialul este nou și aruncă lumină asupra vieții lăuntrice a baptilșmului dela noi. — De vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu.

Poșta redacțiunii

L. în B. E. deosebire de acuzativ și dativ: când scriem: «acest călugăr **ne-a** învățat limba», înseamnă că *noi* am învățat limba dela călugăr; ear când scriem: «acest călugăr **ni-a** învățat limba», înseamnă, că *el*, călugărul, a învățat limba noastră.

bundtatea inimii Tale! Dar, să nu te superi dacă-ți mărturisesc bănușala, că tu pe vremea asta cumplită n'ai venit numai pentru atâta...

— *Adevărat, ginere! Vreau să te și mustru pentru îndrășneala ta nemăpomenită!*

— *Indrășneală?*

— *Da! Știi tu unde-ți paști acum oile? Pe muntele sfânt, unde și-a descoperit Domnul Legea sfântă, muritorilor! Și n'a cutezat om în lume, pân' acum, să-și poarte turma pe coastele Horebului! Tu singur te-ai găsit în stare să pângărești ast loc preasfânt!*

Moise nu-i răspunse nici un cuvânt, făr' își aplecă spre piept capul posomorât. Tăcerea lui mută îndârji pe bătrânul Iotor:

— *Ce-i cu tine, Moise? Eu îți cer răspuns! De ce taci? Vorbește!*

Moise nici nu se clăti, ci tăcea mai departe ca bolovanul din gura peșterii.

— *Să știi că nu m'oi mișca de aici pân' nu-ți vei deschide inima și pân' nu-ți vei vărsa toate tainele!... C'at tăcut destul în cel pătruzecl de ani, pe care l-ai trăit în casa mea!... Ți-aduci aminte bine cum te-am ocrotit ca pe un strein sub acoperișul meu, în ziua aceea când m'at mântuit copilele de furia jeciorilor amalaciți!... Cum ți-am dat apoi pe Sefora de soție, fără daruri și fără preț! cum nuntel!... Și cum sporia belșugul pe urma muncii tale cinstite!... Dar inima mea tot nu-i liniștită, Moise!... Pieptul tău e plin de taine!... Nu știu unde te-ai născut! Nu cunosc nici pricina jugii tale din pământul gras al Nilului! Nu-ți înțeleg șgultrea prin munții ascunși ai Madianului!... Poate ca să scapi de sabia legii pentru vreo faptă de ocară?!... Ori poate porți în tine un suflet necredincios și hulitor de Dumnezeu și închinător de idoli?!... Nu de-aceia ți-ai urcat turma toată pe culmile Horebului?!...*

Moise asculta tulburat mustura socrului său aprins. Se lupta cu sine să pară liniștit. Dar în urmă juria îl birui.

— *Ce?... Eu necredincios? Eu închinător de idoli?... Tu mi spui mie astă ocară, socrule Iotor?... Afurisit să fiu eu pe verie de-i adevărat ce-mi spui acum!... Dar afurisit să fi și tu, Iotor, de o spui din toată inima!... O!... Iotor!... Fugi din tața mea!... Fugi, să nu-mi pun mâna pe tine!... Căci bine n'o pățești!...*

Ochii lui se înroștră ca țarul Pieptul i se sbătea ca valul în vâltoare. Trupul tot îi tremura ca trestia în baltă. De-odată prinse a alerga furtunatic pe-o coastă la vale. Iotor îl privi aluit. Se așeză apoi pe colțul unei stânci și începu a plânge cu amar. Moise își opri atunci alergarea nebună. Picioarele îl incrementă. Il pleri din suflet toată învișforarea. S'aproie prlipit de socrul său albit de zile, care plângea sfâșietor în ho-

hot și prinse a-l ruga smerit și blând ca un copil:

— *Tată dragă, eartă-mi greșala... Am fost necuvincios!... Am fost sălbatic!... Am fost amenințator ca un tâlhar!... Și mi-e rușine tare de fapta mea nesocotită!... O eartă-mi țărădelegea!... Că-ți voi descoperi îndată toate tainele inimii mele!...*

Apucă tremurător mâna sbârcită alui Iotor și i-o încarcă de sărutări înfierbântate la focul căinței adânci. Inima lui Iotor se îndușă de sbuciumul ginerelei său călt. și-l lertă din tot sufletul său bun. Moise șezu atunci lângă Iotor să-și depene firul trecutului său tănuț.

— *Tată dragă, inima mea este mult involbarată. Durerea și-a făcut sălaş în ea și jalea-i ține pururea tovărășie. Dar aruncat-am zăbranic gros peste întunerecul inimii mele, ca să nu vă întunec și seninul sufletelor voastre așa de gingașe și bune cu mine... (Va urma). A NANU.*

Cu inima zdrobită de durere aducem la cunoștința tuturor rudeniilor, prietenilor și cunoșcuților, că mult iubitul și neuitatul nostru soț, tată, frate, ginere, văr, cumnat, unchiu și nepot

GEORGE POPONEA sen.

distins cu: „Coroana României” în grad de ofițer și „Serviciul credincios cl. I.” conducătorul tehnic al Tipografiei arhidiecezane, fost președinte și membru onorabil al „Reuniunii culturale naționale a meseriașilor români din Sibiu”, membru în Consiliul bisericii ortodoxe române din Sibiu-Josefin etc. etc.

după un morb greu, împărțit fiind cu sf. Taine, a trecut la cele veșnice, Duminecă, în 18 Septembrie 1932, ora 7 seara, în etate de 60 ani și în al 33-lea an al fericitei sale căsătorii.

Rămășițele pământești ale iubitului nostru răposat s'au depus spre veșnică odihnă, Marți, în 20 Septembrie a. c. la ora 3 d. m. din Biserica ortodoxă română Suburbiul-Josefin în cimiterul orășenesc din Sibiu.

Dormi în pace suflet bun!

Sibiu, la 18 Septembrie 1932.

Elisabeta Poponea n. Aron soție.

George, Victor, Emilia, Remus și Sextil fii și fiică

Elena Chidu n. Poponea soră.

Văd. Laura Aron soacră.

Precum și numeroși veri, verișoare, nepoți și nepoate.

Văd. Maria Teglariu n. Aron, Iosif Chidu,

Pr. Ilie Ioanovicu cu soția Iudita,

Pr. Cornel Pop cu soția Emilia,

Pr. Const. Oancea cu soția Valeria,

Dionisie Socol cu soția Laurica cumnați și cumnate.

Nr. 6802. (48) 1—3

Concurs

Văzând raportul cu Nr. 293 din 3 August a. c. al oficiului protopopesc al Orăștiei, precum și actele dela dosar, se publică concurs din oficiu pentru parohiile vacante:

Costești, Sibiușelul vechi și Sereca, toate în protopopiatul Orăștiei, jud. Hunedoara, invitându-se doritorii, de a-și înainta cererile de concurs la oficiul protopopesc Orăștie și a se prezenta în parohie pentru a sluji sfânta liturghie, a predica și a face cunoștință cu credincioșii, a se informa despre situația parohiilor și emolumentele preoțești.

Sibiu, 2 Septembrie 1932.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 7116/1932. (52) 1—1

Concurs

Pentru furnizarea a 25 stânci lemne de foc neplutite, esență de fag, și 10.000 kilograme fân pe seama Schitului Păltiniș se publică concurs.

Toate materialele vor fi de prima calitate lemnele având a se preda: loco Schitul Păltiniș, iar fânul în Sibiu.

Ofertele sânt a se înainta până la 17 Octombrie a. c. Consiliului arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu.

Consiliul arhiepiscopesc.

AVIZ

Domnii Preoți cari doresc a-și procura **Reverenzi, Paltoane și Halne de Iarnă**, să se aprovizioneze la vechea Croitorie

PETRAȘCU
Sibiu, Piața Unirii 10,

unde au sosit un stoc de mărfuri, de asemenea se află **brăuri roșii și albastre**, orice comandă se confecționează prompt și cu prețuri solide. (16) 2—4

Nr. 219/1932. (39) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Țapu cu filiala Micăsasa, protopopiatul Mediașului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul dela stat, conform coalei B.

2. Sesiune parohială 12 jugăre arător.

3. Casă parohială cu dependente și grădină 1/2 jugăr.

4. Câte o ferdelă de bucate și câte una zi de lucru dela fiecare familie.

5. Stola, conform hotărârii adunării protopopești din 14 April 1932.

Reflecții își vor înainta cererile de concurs, provăzute cu documentele necesare, în termen, subsemnatului oficiu protopopesc și se vor prezenta și în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Mediaș, 18 Iulie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român Mediaș în înțelegere cu consiliul parohial respectiv.

Ioan Crăciun
protopop.

Nr. 212/1932. (67) 1—3

Concurs

Se publică concurs cu termen de 30 de zile dela întâia apariție în Telegraful Român pentru întregirea parohiei vacante Lelêș, cu filia Sohodol, din protopopiatul Hunedoara.

Comuna situată la 8 km. de gară.

Veniturile parohiale:

a) Casă parohială corespunzătoare.

b) 25 litri grâu și 25 litri cucuruz dela fiecare fum (circa 160 fumuri).

c) 23 jugăre cadastrale pământ cultivabil.

d) Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Hunedoara, în termenul indicat, și candidații se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de enoriași.

Hunedoara, 1 August 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român Hunedoara în înțelegere cu consiliul parohial.

Ion Duma
protopop.

Nr. 442/932. (37) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Țichindeal, protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român, pe lângă următoarele retribuțiuni:

1. Întregirea dotației dela stat, conform celor fasonate în coala B.

2. Sesiune parohială arător și fânaț în mărime de 18 jug. 781 st. □

3. O soarte de lemne în plus peste soarta locuitorilor și care nu se plătește. Făcutul lemnelor îl privește pe preot.

4. Venitele stolare, stabilite pentru întreg tractul.

5. De locuință convenabilă se îngrijește parohia.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de actele necesare, în termenul de mai, sus subsemnatului oficiu protopopesc, și, pe lângă încunoștințarea acestuia, se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare în parohie, pentru a face cunoștință cu poporul.

Agnita, la 22 Iulie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român din Agnita în înțelegere cu consiliul parohial.

Emil Păcală
protopop.

Nr. 1038/1932 (42) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Volvodenii mari, protopopiatul Făgăraș, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B., congrua dela stat și 2 jugăre pământ arabii.

Concurenții au a-și înainta cererile conform normelor în vigoare, în termenul dat, subsemnatului oficiu protopopesc, și cu 8 zile înainte de alegere a se prezenta poporului în biserică — spre a cânta, a cuvânta sau a celebra.

Făgăraș, la 1 August 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român în înțelegere cu oficiul parohial.

Nicolae Borzea
protopop.

Nr. 586/931. (47) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a doua din Sebeșul de sus, protopopiatul ortodox român Avrîg, se publică concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sânt:

1. Cele fasonate în coala B, pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

2. Folosirea pământurilor bisericesti de 1 jugăr 136 stânci și anume 366 st. arător, 1100 st. fânaț și 270 st. cimitirul bisericesc.

3. Sesiunea parohială primită prin Legea agrară, 20 jugăre pământ puțin productiv.

4. Venitele stolare uzitate în parohie.

5. Casă parohială nu există.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh să-și înainteze cererile, înscrise conform normelor în vigoare, la oficiul protopopesc în Avrîg (poșta Avrîg, județul Sibiu) până la termenul susindicat, având a se prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a cânta, predica eventual celebra și face cunoștință cu poporul.

Oficiul protopopesc ortodox român Avrîg, în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan Căndea
protopop.

Nr. 530/1932. (40) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei a doua din Sebeș-Alba, parohie de cl. I-a, din protopopiatul Sebeșului, cu termen de 30 de zile dela întâia publicare în ziarul Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sânt:

a) Locuință corespunzătoare.

Impozitul după locuință și reparațiunile mici privesc pe viitorul paroh.

b) Sesiune parohială 22 jugăre pământ cultivabil.

c) Stola obișnuită în parohie.

d) Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Sebeșului, în termenul indicat, și candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Sebeș-Alba, 31 Iulie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeșului, în înțelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasile Oană
protopop.

Nr. 213/932. (68) 1—3

Concurs

Se publică concurs cu termen de 30 de zile dela întâia apariție în Telegraful Român pentru întregirea parohiei vacante Nădăștia-superioară, cu filia Hășdat, din protopopiatul Hunedoara.

Veniturile parohiale:

a) 3 jugăre 1316 stânci sesiune parohială.

b) 15 litri grâu și 15 litri porumb dela fiecare fum.

c) Stola obișnuită.

d) Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Hunedoara, în termenul indicat, și candidații se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de enoriași.

Hunedoara, 6 August 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român Hunedoara în înțelegere cu consiliul parohial.

Ion Duma
adm. prot.

Nr. 211/932. (69) 1—3

Concurs

Se publică concurs cu termen de 30 de zile dela întâia apariție în Telegraful Român pentru întregirea parohiei vacante Hășdău, cu filia Dobăca și Goleș din protopopiatul Hunedoara.

Veniturile parohiale:

a) Locuință parohială corespunzătoare.

b) Câte 2 măsuri porumb nesmicurat (măsura à 30 litri), sau prețul de piață al unei măsuri de porumb smicurat, dela fiecare fum din materă și filii.

c) Stola obișnuită.

d) Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc Hunedoara, în termenul indicat, și candidații se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de enoriași.

Hunedoara, 1 August 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român Hunedoara în înțelegere cu consiliul parohial.

Ion Duma
adm. prot.

Nr. 502—1932.

(63) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Tomnatecul de sus**, protopresbiteratul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele la acest post sânt:

1. Venitele stolare.
2. Salar dela stat conform coalei B.

Cererile de concurs cu actele necesare se vor înainta în termen oficiului protopresbiterat al Zarandului; iar candidații se vor prezenta și în parohie, spre a fi cunoscuți de credincioși.

Brad, 12 Septemvrie 1932.

Oficiul protopresbiterat al tractului Zarand.

Ioan Indreiu
protopresbiter.

Nr. 501—1932.

(64) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Zdrapți**, protopresbiteratul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele la acest post sânt:

1. Venitele stolare.
2. Salar dela stat conform coalei B.

Cererile de concurs cu actele necesare se vor înainta în termen oficiului protopresbiterat al Zarandului; iar candidații se vor prezenta și în parohie, spre a fi cunoscuți de credincioși.

Brad, 12 Septemvrie 1932.

Oficiul protopresbiterat al tractului Zarand.

Ioan Indreiu
protopresbiter.

Nr. 507—1932.

(65) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Tomnatecul de jos**, protopresbiteratul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele la acest post sânt:

1. Venitele stolare.
2. Salar dela stat conform coalei B.

Cererile de concurs cu actele necesare se vor înainta în termen oficiului protopresbiterat al Zarandului; iar candidații se vor prezenta și în parohie, spre a fi cunoscuți de credincioși.

Brad, 12 Septemvrie 1932.

Oficiul protopresbiterat al tractului Zarand.

Ioan Indreiu
protopresbiter.

Nr. 508—1932.

(66) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Blejeni-Grosuri**, protopresbiteratul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele la acest post sânt:

1. Venitele stolare.
2. Salar dela stat conform coalei B.

Cererile de concurs cu actele necesare se vor înainta în termen oficiului protopresbiterat al Zarandului; iar candidații se vor prezenta și în parohie, spre a fi cunoscuți de credincioși.

Brad, 12 Septemvrie 1932.

Oficiul protopresbiterat al tractului Zarand.

Ioan Indreiu
protopresbiter.

Nr. 506—1932.

(59) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Ribicioara de sus**, protopresbiteratul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele la acest post sânt:

1. Venitele stolare.
2. Salar dela stat conform coalei B.

Cererile de concurs cu actele necesare se vor înainta în termen oficiului protopresbiterat al Zarandului; iar candidații se vor prezenta și în parohie, spre a fi cunoscuți de credincioși.

Brad, 12 Septemvrie 1932.

Oficiul protopresbiterat al tractului Zarand.

Ioan Indreiu
protopresbiter.

Nr. 503—1932.

(60) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Grohot**, protopresbiteratul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele la acest post sânt:

1. Venitele stolare.
2. Salar dela stat conform coalei B.

Cererile de concurs cu actele necesare se vor înainta în termen oficiului protopresbiterat al Zarandului; iar candidații se vor prezenta și în parohie, spre a fi cunoscuți de credincioși.

Brad, 12 Septemvrie 1932.

Oficiul protopresbiterat al tractului Zarand.

Ioan Indreiu
protopresbiter.

Nr. 505—1932.

(61) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a **Blejeni-Criș**, protopresbiteratul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele la acest post sânt:

1. Venitele stolare.
2. Salar dela stat conform coalei B.

Cererile de concurs cu actele necesare se vor înainta în termen oficiului protopresbiterat al Zarandului; iar candidații se vor prezenta și în parohie, spre a fi cunoscuți de credincioși.

Brad, 12 Septemvrie 1932.

Oficiul protopresbiterat al tractului Zarand.

Ioan Indreiu
protopresbiter.

Nr. 504—1932.

(62) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Bulzești de jos**, protopresbiteratul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele la acest post sânt:

1. Venitele stolare.
2. Salar dela stat conform coalei B.

Cererile de concurs cu actele necesare se vor înainta în termen oficiului protopresbiterat al Zarandului; iar candidații se vor prezenta și în parohie, spre a fi cunoscuți de credincioși.

Brad, 12 Septemvrie 1932.

Oficiul protopresbiterat al tractului Zarand.

Ioan Indreiu
protopresbiter.

(53) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a din **Cârpeniș**, protopopiatul Brașovului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Retribuțiunile după acest post sânt:

1. Intregirea dotațiunei dela stat, conform coalei B.
2. Stola uzitată conform regulamentului stabilit de adunarea protopopească pentru parohiile tractului Brașov, aprobat de Ven. Consiliu arhiepiscopesc.
3. Sesiune parohială 4 jugăre teren arabil.

Cererile de concurs însoțite de documentele necesare se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român, Brașov, Piața Unirii 1, până la termenul fixat.

Concurenții vor binevoi a se prezenta în parohie, în o Duminecă sau sârbătoare, spre a fi ascultați și cunoscuți de enoriași.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.
Brașov, la 31 August 1932.
Dr. I. Blaga
protopop.

(54) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III a, din **Satu Nou**, protopopiatul Brașov, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Retribuțiunile după acest post sânt:

1. Intregirea dotațiunei dela stat, conform coalei B.
2. Stola uzitată conform regulamentului stabilit de adunarea protopopească pentru parohiile tractului Brașov, aprobat de Ven. Consiliu arhiepiscopesc.
3. Sesiune parohială 8 jugăre fâneată și 20 jugăre arător și fâneată, hotărâte de a se da din pământul comunei, prin ordinul ministerului agriculturii și domeniilor, cu Nr. 99724/1932.
4. Casă parohială în stare puțin corespunzătoare, cu 3 odăi, fără alte dependințe.
5. 1 ferdelă bucate dela fiecare familie și jumătate ferdelă dela văduvi

Cererile de concurs însoțite de documentele necesare se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român, Brașov, Piața Unirii 1, până la termenul fixat

Concurenții vor binevoi a se prezenta în parohie, în o Duminecă sau sârbătoare, spre a fi ascultați și cunoscuți de enoriași.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.
Brașov, la 31 August 1932.
Dr. I. Blaga
protopop.

(57) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor de clasa III-a, **Bogata olteană**, **Grânari** și **Răcașul de jos**, din protopopiatul Cohalm, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Retribuțiunile sânt:

1. Bogata olteană cu filia Dopca: Intregirea dela stat; sesiunea parohială de 6 jugăre, plus 4 jugăre ce stau încă sub arendă forțată; stola obișnuită în tract; 1 $\frac{1}{2}$ ferdelă de porumb dela fiecare familie din materă și filie.
2. Răcașul de jos: Intregirea dela stat; sesiunea parohială de 28 jug.

Cererile de concurs însoțite de documentele necesare se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român, Brașov, Piața Unirii 1, până la termenul fixat

Concurenții vor binevoi a se prezenta în parohie, în o Duminecă sau sârbătoare, spre a fi ascultați și cunoscuți de enoriași.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.
Brașov, la 31 August 1932.
Dr. I. Blaga
protopop.

(57) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor de clasa III-a, **Bogata olteană**, **Grânari** și **Răcașul de jos**, din protopopiatul Cohalm, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Retribuțiunile sânt:

1. Bogata olteană cu filia Dopca: Intregirea dela stat; sesiunea parohială de 6 jugăre, plus 4 jugăre ce stau încă sub arendă forțată; stola obișnuită în tract; 1 $\frac{1}{2}$ ferdelă de porumb dela fiecare familie din materă și filie.
2. Răcașul de jos: Intregirea dela stat; sesiunea parohială de 28 jug.

Cererile de concurs însoțite de documentele necesare se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român, Brașov, Piața Unirii 1, până la termenul fixat

Concurenții vor binevoi a se prezenta în parohie, în o Duminecă sau sârbătoare, spre a fi ascultați și cunoscuți de enoriași.

(pământ aproape neproductiv); stola obișnuită în tract; 1 ferdelă cereale dela fiecare familie. De remarcat: lipsa caselor parohiale.

Grânari: Intregirea dela stat; casă parohială cu dependințele necesare; sesiune parohială de 5 jugăre 150 st. □; 6 jugăre primite încă nedefinitiv prin reforma agrară, plus o grădină de 800 st □ cu pomi roditori; câte 60 litri cereale (grâu, porumb, ovăș) dela fiecare fum de casă; stola obișnuită în tract.

Concurenții își vor înainta cererile, către oficiul protopopesc, în termenul deschis, urmând a se prezenta în parohie, pe lângă observarea prescripțiilor reglementare, pentru a face cunoștință cu poporul. Oficiul protopresbiterat ortodox român, din ord. Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc.

Rupea (Cohalm), 2 Sept. 1932.

Alexandru Brotea
protopop.

Nr. 372/1932.

(56) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a **Romanești** cu filia **Băgaci**, protopopiatul Târnava, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Tel. Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salar dela stat, conform coalei B., probabil.
2. Casă parohială nu este.
3. Sesiune parohială în materă de 10 jugăre arător, care încă trei ani este în folosința bisericii pentru datorii, iar în filie 20 jugăre libere.
4. Câte 1 zi de lucru și 1 ferdelă de cucuruz dela fiecare familie.
5. Lemne de foc din pădurea comunală, date de comuna politică conform uzului, plătit de preot, dar tăiate și aduse de popor.
6. Stola uzitată în parohie.

Parohia e situată la o depărtare de 4 km de comuna Blăjel, iar filia la 2 km de materă.

Reflectanții își vor înainta cererile de concurs provăzute cu documentele necesare în termen subsemnatului oficiu protopopesc și se vor prezenta în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial din Romanești.

Gheorghe Opreau
protopop.

Dela **Librăria Arhiepiscopala** din Sibiu se poate procura:

Confesiuni și Secte
studiu istoric-misionar
de
Archiereul
Grigorie Leu Botoșaneanu
Prețul Lei 120.—, plus spese poștale Lei 10.

In editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhiepiscopale a apărut și se află de vânzare la **Librăria arhiepiscopala** din Sibiu:

HRISTU ANDRUTSOS
profesor la facultatea de teologie din Atena
DOGMATICA
bisericii ortodoxe răsăritene
Traducere autorizată
de
Dr. DUMITRU STANILOAE
profesor la Academia teologică „Andreiană”
Prețul Lei 300.—, plus spese poștale Lei 20.—

Librăriilor și direcțiilor institutelor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

Nr. 305/1932

[46] 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III Ravoitel, aparținătoare protopopiatului Geoagiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Retribuția cuvenită dela stat.
2. Casa parohială cu dependențe.
3. Folosirea a 5 jug. sesiune parohială de prima calitate, arabil și grădină.
4. Folosirea a două cimitire.
5. De fiecare familie [96] câte 3 dcl. cucuruz sfărâmat.
6. Lemne necesare pentru foc.
7. Drept de pășunat în izlazul comunei cu ori câte vite va fi având.
8. Stola obișnuită în protopopiat.

Observăm că parohia e situată la distanță abia de 5 km. de gara Simeria, într-o regiune frumoasă și accesibilă pentru transport.

Concurenții sânt poftiți a-și înainta cererile de concurs ajustate conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopopesc în termenul deschis, având a se prezenta în parohie, pe lângă prealabila încuviințare a protopopului la biserică spre a se face cunoșcuti poporului și a se încredința de referințele locale.

Geoagiu, la 27 Aug. 1932.

Oficiul protopopesc ort. rom. de Geoagiu în înțelegere cu consiliul parohial concernent.

V. Goron
protopop.

Nr. 318—1932 prot.

[43] 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II Vaidei, protopresbiteratul Orăștiei, se publică concurs nou — în urma nimicirii alegerii prime, — cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu postul de paroh în numita parohie sânt:

1. Salar dela stat, conform coalei B.
2. Casă parohială. Parohia dispunând de suma necesară pentru cumpărarea unei case parohiale, până la cumpărare pune la dispoziția viitorului paroh o casă închiriată.
3. 10 jugăre arător primit prin reforma agrară, în hotarul comunei Aurel Vlaicu.
4. Sesiunea veche: arător 1 jugăr și 505 stânjini pătrați; grădină 489 stânjini pătrați; și livadă 2 jug. 463 stânjini pătr. [adecă încă 4 jugăre, în total 14 jugăre].
5. Venitele stolare, stabilite nou (reduse) prin hotărârea consiliului parohial dela 24 Iulie 1932.

Reflecții își vor înainta cererile de concurs, însoțite de actele necesare, oficiului protopopesc al Orăștiei, în termenul de mai sus, — și e de dorit să se prezinte la biserică într-o Duminică sau sârbătoare spre a se face cunoșcuti parohienilor și a cunoaște nouile stole.

Orăștie, la 4 August 1932.

Oficiul protopresbiterat ortodox român al Orăștiei, în înțelegere cu oficiul parohial din Vaidei.

Ioan Moța
administrator protopopesc.

Nr. 324/1932

[44] 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Șmig, protopresbiteratul Târnava-mare, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Întregirea dotației dela Stat conf. coalei B.
2. Sesiune parohială 32 jug. [arător și fânaț] primit prin reforma agrară.
3. 1/3 jug. grădină.
4. Chirie pentru locuință, nefiind casă parohială.

Reflecții îndreptățiți își vor înainta oficiului protopresbiterat Târnava-mare, cu sediul Dumbrăveni, petițiile de concurs însoțite de documentele necesare în termen și se vor prezenta după prealabila încuviințare a subsemnatului în parohie, spre a căuta, predica, servi și a face cunoștință cu poporul.

Parohia Șmig se află la 4 km. depărtare de gara Ațel.

Oficiul protopresbiterat ort. român Târnava mare, în înțelegere cu consiliul parohial din Șmig.

Dumbrăveni, la 4 August 1932.

Ioan Dragolea
protopresbiter.

306/1932

[45] 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III Cheile Cibului, aparținătoare protopopiatului de Geoagiu, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venite împreunate cu acest post sânt:

1. Retribuția cuvenită dela stat.
2. Case parohiale cu dependențe.
3. 27 jug. sesiune parohială arător, fânaț și pădure.
4. Drept de pășunat în izlazul comunal.
5. 3 dcl. cucuruz tului de fiecare familie.
6. O zi de clacă de fiecare casă.
7. Stola obișnuită în protopopiat.

Reflecții sânt poftiți a-și înainta cererile concursuale, subsemnatului oficiu protopopesc în termenul deschis, având a se prezenta în parohie cu prealabila încuviințare a protopopului, spre a se face cunoșcuti poporului și a se încredința despre referințele locale.

Geoagiu, la 27 Aug. 1932.

Oficiul protopopesc ort. român de Geoagiu în înțelegere cu consiliul parohial concernent.

V. Goron
protopop

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană din Sibiu:

Harta Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu pe protopopiate

Intocmită de
DR. CORNEL POPESCU
protopop

Prețul Lei 130.— lipită pe pânză.

Nr. Ad. 124/1932.

(41) 1—3

Concurs repetit

Se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român pentru întregirea parohiilor de clasa III-a Gialacuta cu filiile Căbești-Târnava, Bărăști cu filia Luncoșoara, Godinești cu filia Petrești și parohia Brădățal, din protopopiatul Iliia.

Venitele sânt:

1. În parohia Gialacuta și filiile: întregire dela stat, stola obișnuită în tract, și câte 30 litre cereale dela circa 200 familii.

2. În parohia Bărăști cu filia: întregire dela stat, stola obișnuită în tract, sesiune parohială 6 jug., casă parohială, și câte 30 litre cereale dela circa 120 familii.

3. În parohia Godinești cu filia: întregire dela stat, sesiune parohială 1 jugăr, stola obișnuită în tract, și câte 30 litre cereale dela circa 180 familii.

4. În parohia Brădățal: întregire dela stat, stola obișnuită în tract, și câte 30 litre cereale dela circa 100 familii.

Concurenții își vor înainta cererile acestui oficiu protopopesc în termenul fixat de concurs și în care interval de timp pot să se prezinte în parohie, pe lângă observarea dispozițiilor reglementare, pentru a face cunoștință cu parohienii.

Iliia, la 1 August 1932.

Oficiul protopopesc ort. român Iliia.

Iuliu Josan
protopop.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu se poate procura

Historia bisericească universală

și Statistica bisericească

de
Euseviu Popovici

profesor la Facultatea Teologică din Cernăuți

Curs oral în limba germană, ținut pentru ultima oară în anul academic 1909, revăzut și mai adăugit ulterior

Traducere

de
Mitropolitul Atanasie Mironescu

fost Primat al României

PREȚUL: Volumul I Lei 200.—
" II " 150.—
" III " 120.—
" IV " 200.—
plus spese postale Lei 30.—

Au apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cântări funebre

pentru cor de bărbați, de:

Antoniou Sequens

Prețul Lei 30, plus spesele poștale Lei 12.

A apărut cartea binevenită:

MIC DICTIONAR

Cuprinde peste 15 mii de neologisme, cuvinte străine, provincialisme ș. a., pentru școlile și particulari, de **E. Hodoș**. Un volum de 216 pagini. Prețul 120 lei, și porto poștal 20 lei recomandat. De vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu
Cartea este recomandată, din partea forurilor superioare, pentru a se procura pe seama On. preoților și a bibliotecilor parohiale.

A apărut în ediție nouă:

Frumoasa din Nor

și alte povești, de **E. HODOȘ**. Volumul conține, pe 196 pagini, 12 dintre cele mai frumoase povești din popor. Se află la: Librăria Arhidiecezană, în Sibiu. Prețul 60 lei și porto.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

Dicționarul

enciclopedic ilustrat «Cartea Românească»

Partea I

Dicționarul limbii române din trecut și astăzi

de

I.-Aurel Candrea

profesor la Facultatea de litere din București

Partea II

Dicționarul istoriei și geografiei universale

de

Gh. Adamescu

profesor, membru corespondent al Academiei Române

Prețul Lei 2000.— legat.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

Pruncuciderea din punct de vedere Juridic și Medico-Legal

de

Vasile V. Drăgan

licențiat în științe de stat

cu prefața de

Dr. N. Stoenscu

conferențiar universitar, medic-legist al tribunalului Ilfov, București

Au mai apărut de

Preotul Dr. Nicolae Terchilă

profesor la Academia teologică

1. Tâlcuirea sfintei Liturghii legată 15 Lei
2. Tâlcuirea sfintelor Taine " 15

și se pot comanda dela **Librăria Arhidiecezană din Sibiu**, contra ramburs, sau se trimite prețul lor prin mandat postal, alăturând și pentru spese postale Lei 10.— în plus.

A apărut

în a doua ediție revăzut și complectat

Tipicul bisericei ortodoxe

Intocmit pentru trebuințele preoților studenților în teologie și ale elevilor școlilor normale

de

AUREL POPOVICIU

profesor la Școala Normală „Andrei Șaguna”

și se poate comanda dela **Librăria Arhidiecezană din Sibiu**. — Prețul Lei 100, plus spese poștale Lei 15

Au mai apărut de

NICOLAE NEAGA

profesor la Academia teologică

1. „Tatăl-Nostru” 50 pag. Lei 15 (tâlcuire)
2. „Plângerile lui Ieremia”... Lei 25
3. „Contribuții la lămurirea textelor mesianice din cartea Facerii” Lei 17
4. „Cântarea Cântărilor” Lei 28